

BX
4490.85
.A3
1913

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
CARLI: Consortium of Academic and Research Libraries in Illinois

REGUŁA

—I—

KONSTYTUCJE

Polskich Sióstr św. Józefa,

w

Stevens Point, Wis.

A. D. 1904.

„MIESIĘCZNIKA FRANCISZKAŃSKIEGO”

w Pulaski, Wis.

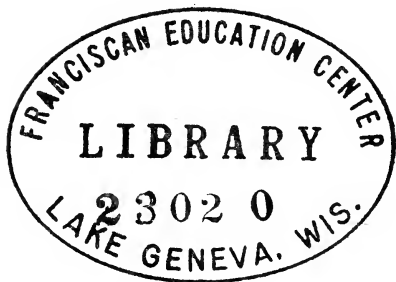
1913.

With the corrections inserted this constitution may be printed and is hereby approved.

Joseph J. Fox,
Bishop of Green Bay.

Green Bay, Wis., Jan. 14, 1912.

Feast of the Holy Name of Jesus.

W IMIĘ PAŃSKIE. AMEN.

REGUŁA

Braci i Sióstr pokutujących Trzeciego Zakonu św. Franciszka, potwierdzona przez Mikołaja IV papieża, a reformowana przez Leona X papieża, dla Braci i Sióstr pod trzema ślubami zakonnymi w Zgromadzeniu żyjących.

LEON X PAPIEŻ

Najmilszym Synom, Braciom i Siostrom 3-go Zakonu Bł. Franciszka pod trzema ślubami zakonnymi w Zgromadzeniu żyjącym.

Między innemi rzeczami, naszemu zarządowi powierzonymi, te nas do większej troskliwości pobudzają, które przez powściągnięcie pożądliwości świata i ciała, przywracają on błogi stan niewinności i pierwotnego pokoju z nieba udzielonego, do swego pierwszego początku

1. Dawno już wprawdzie z tego powodu ś. p. Mikołaj IV papież, poprzednik nasz, potwierdził i aprobował trzecią regułę

Bł. Franciszka, którą nazwał pokutną, a przez którą ten święty wyznawca pełen ducha Bożego, wszystkich obojga płci wier-nych zbawić usiłował.

2. Lecz z upływem czasu za natchnieniem tegoż Ducha św. nietylko ludzie małżeńskie-go stanu, i świata tego mieszkańcy, dla któ-rych przez Bł. Franciszka rzeczona trzecia reguła wydana była, ale też nieprzeliczonych panien chóry, wykonawszy za naszym po-zwoleniem trzy śluby zakonne, a niektóre nawet i ślub klauzury, i wystawiwszy wiele klasztorów z wielkim pożytkiem i zbudowa-niem wojującego Kęściola, poddały się pod słodkie jarzmo wspomnionego Trzeciego Zakonu.

3. Gdy zaś w rzeczonej trzeciej regule, niektóre rzeczy dla zamężnych stosowne, bezżennemu zaś i panieńskiemu stanowi osób służących Panu pod tą trzecią regułą mniej właściwe, są zamieszczone, przez co delika-tnie uczucia dusz czystych od wejścia do rzeczonego Zakonu niekiedy się odwracają:

My, według Pańskiej woli, oddzielając to, co jest droższe od pospolitego, też trzecią

regulę, i w sposób następujący ułożoną, na nowo potwierdzamy i aprobowujemy, i wam i następcom naszym do zachowania przesłamy, której treść tu się zamieszcza, i jest taka:

ROZDZIAŁ I.

O wejściu Nowicjuszków i Nowicjuszek.

1. Bracia lub Siostry, którzy do tego Trzeciego Zakonu mają być przyjęci, powinni być wierni katolicy, o herezję nie podejrzani, w posłuszeństwie Rzymskiemu Kościołowi stali, małżeństwem nie związani, od długów wolni, na ciele zdrowi, umysłu pojętnego, żadną publiczną niesławą nie skażeni, z bliźnim pojednani.

2. I o to wszystko, zanim będą przyjęci, od tego, który ma władzę przyjmowania, niech będą pilnie badani.

ROZDZIAŁ II.

O tem co mają przyrzekać Bracia i Siostry w Profesyi tej trzeciej reguły.

1. Bracia i Siostry, gdy już przez jeden cały rok habit doświadczenia przenosili, (który z ubogiego sukna według uznania Wizytatora być powinien), jeżeli zachowa-

nie się ich było chwalebne w tym konwencie, w którym którykolwiek lub którakolwiek z nich habit doświadczenia nosili, za radą Dyskretów rzeczzonego konwentu, do profesji wspomnianego Zakonu niech będą przyjęci.

2. A w tej profesji niech przyrzekają za chowywać przykazania Boskie, i że zadosyć czynić będą za przestępstwa, któreby mogli popełnić na przyszłość przeciwko tej trzeciej regule, gdy od przełożonych do tego wezwani będą, żyjąc w posłuszeństwie, bez własności i w czystości.

ROZDZIAŁ III.

O Poście.

1. Bracia i Siostry po wszystkie czasy w poniedziałek, środę, piątek i sobotę (wyjąwszy uroczystość Bożego Narodzenia) mięsa niech nie jedzą.

2. I od uroczystości Wszystkich Świętych aż do Zmartwychwstania Pańskiego w każdą środę i piątek pościć powinni. Podobnież i w każdy piątek całego roku.

3. Także od święta Bł. Marcina aż do Narodzenia Pańskiego niech poszczą codzien-

nie, przydając Wielki post powszechnego Kościoła aż do Zmartwychwstania Pańskiego, który jednak od niedzieli zapustnej zacząć powinni.

4. W dniu zaś, w które się nie pości, dwa razy na dzień tylko niech jedzą. Z tym wyjątkiem, iż od świąt Wielkanocnych aż do miesiąca października, pracujący w mozolnej albo ciężkiej pracy, trzy razy na dzień posilić się mogą, dni postu zawsze wyjmując.

5. Będą mogli zaś podróżni, chorzy, osłabieni, w razie potrzeby od postu się uwolnić.

ROZDZIAŁ IV.

O Boskim Obrządku i Modlitwie.

1. Bracia i Siostry w kościele niech zachowają milczenie, szczególnie gdy Msza się odprawia, albo słowo Boże głosi. W irnych zaś miejscach niech zachowują to, co przez ich przełożonych względem milczenia będzie rozporządzone.

2. Powinni także każdego dnia wieczorem, między sobą i Bogiem myśleć co czynili, mówili lub myśleli.

3. Każdego zaś dnia (jeżeli będą mogli dogodnie) powinni słuchać Mszy św.

4. I starać się powinni, aby mieli zakon-
nika, któryby im słowo Boże w pewne dni
głosił i do pokuty i cnót ich przywodził.

5. Ci zaś lub te, którzy lub które godziny
kanoniczne umieją same mówić, powinni
godziny kanoniczne według zwyczaju świę-
tego Rzymskiego Kościoła odprawiać.

6. Którzy zaś godzin kanonicznych nie
umieją mówić, niech mówią dwanaście
„Ojcze nasz” za jutrznię, a za każdą inną
godzinę siedm, dodając „Chwała Ojcu” na
końcu każdego „Ojcze Nasz,” przydając tak-
że „Wierzę” i „Zmiłuj się nademną Boże” —
na początku prymy i komplety. A ktoby te-
go nie umiał, trzy razy „Ojcze nasz” za po-
kutę zmówić powinien.

7. Ile razy zaś obiad lub pokarm biorą,
dzięki P. Bogu zmówić powinni.

8. Co zaś do spowiedzi Sakramentalnej i
przyjmowania św. Komunii, zachowają roz-
porządzenie Mikołaja IV papieża, aby trzy
razy w roku spowiadali się i komunikowali,
albo też Ustawy od swoich przełożonych
względem tego postanowione.

ROZDZIAŁ V.

O Przełożonych i rozporządzeniu obowiązków.

1. Każdy dom jeżeli jest klasztorem męskim, mieć będzie przełożonego z tego Zgromadzenia, który ministrem czyli Sługą miejscowym nazywać się ma. Jeżeli zaś niewiast, Matką nazwaną będzie.

2. I wybierani będą przez swoje konwenty, albo ustanawiani przez swoich Prowincyalnych Przełożonych, lub przez Wizytatora Generalnego, tak jednak, żeby żaden nie był na zawsze, lecz na pewny czas.

3. Ci Ministrowie lub Matki posłuszni będą we wszystkim, co do niniejszej reguły należy Prowincyalnym Ministrom zakonu Braci Mniejszych Bł. Franciszka i Wizytatorom naznaczonym od tych Ministrów, dopóki we wspomnionych urzędach będą.

4. Co zaś do innych obowiązków wewnątrz domu, zachowają Ustawy swoje.

ROZDZIAŁ VI.

O sposobie pozostawania wewnątrz i zewnątrz (domu).

1. Gdy Bracia i Siostry tego Zgromadze-

nia nazywają się pokutującymi, wypada im od wszelkiej wytworności tak w sukniach, jak i w innych jakichkolwiek rzeczach powstrzymać się. A według zbawiennej rady Bł. Piotra, Książęcia Apostołów, złożywszy wszelkie inne próżne tego świata stroje, żadnej ozdoby zewnętrznej nosić nie powinni, ale tylko pokorne i konieczne okrycie swego ciała.

2. Powinni także strzedz się zupełnie wejścia do dworów książąt, panów i pań, gdzie się znajdują miękkości tego świata, (według świadectwa Pańskiego). Ani mogą być obecnymi w żadnym czasie, tańcom, igrzyskom, zabawom i innym kuglarskim próżnościom.

3. Powinni także być oszczędni w słowach i mowach, które rzadko bez grzechu bywają pomnażane; a nadewszystko strzedz się wszelkiego kłamstwa i przysięgi jakiegokolwiek, według rozkazu Pana, chyba dla pokoju, wiary, lub z okazji oszczerstwa i dania świadectwa.

4. I każdego dnia w wieczór, między innymi powinni się badać czy albo kłamstwa albo przysięgi nie popełnili, i za każde trzy

razy „Ojcie nasz” zmówić powinni.

ROZDZIAŁ VII.

O nawiedzaniu i staraniu o chorych.

1. Jeżeli który Brat albo Siostra tego Zgromadzenia w chorobę zapadnie, Minister domu lub Matka, raz codziennie, przez się albo przez inną osobę pilnie starać się będzie go nawiedzić.

2. I z dóbr wspólnych, wszelkie potrzeby jego, pilnie starać się ma opatrzyć.

3. Będzie obowiązany także chorego lub chorą napominać do przyjęcia pokuty, i do uczynienia prawdziwego nawrócenia do Boga, przedstawiając im zbliżanie się śmierci i ścisłość sądu Boskiego, a zarazem Boskie miłosierdzie.

ROZDZIAŁ VIII.

O wizycie jaką przełożeni powinni odbywać względem Braci i Sióstr.

1. Minister Prowincjalny Braci Mniejszych, albo Wizytator tegoż zakonu, które-muby sam to zlecił, wizytować będzie każdego roku raz tylko każdy dom, w obecności Starszych. A po dopełnieniu Wizyty, nie powinien wchodzić do Officyn, ani do in-

nych wewnętrznych zabudowań Sióstr.

2. On zaś Wizytator nigdy sam niech nie pozostaje i odosobniony z jaką siostrą.

3. Ministrowie i Matki powinni mówić Wizytatorowi błędy, które poprawy potrzebują. Podobnież i inni Bracia i Siostry.

4. A jeśliby którzy byli niepoprawni, za zdaniem Dyskretów lub Dyskrettek domu, jako zarażone owce, niech będą wyrzuceni ze Zgromadzenia.

ROZDZIAŁ IX.

O obrządku za zmarłych.

1. Gdy który Brat lub Siostra z tego świata zejdzie, starać się będzie Minister lub Matka, aby żałobne nabożeństwo za niego uroczyście się odprawiło. Na którym nabożeństwie wszyscy Bracia lub Siostry owego domu, gdzie onego śmierć się zdarzyła, osobiście obecnymi być powinni, ani odchodzić, dopóki ciało nie będzie złożone do grobu.

2. A za duszę każdego zmarłego lub zmarłej, w przeciągu ośmiu dni, każdy kapłan jedną Mszę, znający zaś Psalterz, pięćdziesiąt psalmów; nieznający zaś psalterza pięćdziesiąt „Ojcze nasz,” a na końcu każdego

„Wieczny Odpoczynek” mówić będą obowiązani.

3. Na końcu zaś każdego roku, albo w ciągu każdego roku, każdy kapłan trzy Msze za zmarłych; znający Psalterz, jeden psalterz; nieznający psalterza, sto „Ojcze nasz” i „Wieczny odpoczynek” na końcu każdego zmówić powinni.

4. A względem tych obrządków za zmarłych, i innych obrządków Boskich, w niniejszej regule wspomnianych, wkłada się staranie na Ministrów i Matki, aby wiernie były dopełniane.

ROZDZIAŁ X.

O obowiązaniu rzeczy zawartych w Regułach.

1. Wszystkie i każda z rzeczy w niniejszych regułach zawartych, są to rady do łatwiejszego zbawienia dusz ludzkich. I żadna nie obowiązuje pod grzechem śmiertelnym lub powszednim, chyba z ludzkiego lub Boskiego prawa byłby kto zkądinąd do niej obowiązany.

2. Obowiązani są jednak Bracia i Siostry, wypełniać pokuty na nich przez przełożo-

nych włożone, gdy są do tego zawezzwani.

3. Obowiązani są także do trzech ślubów zakonnych: ubóstwa, nie mając w szczególności; czystości, ponieważ po ślubie nie mogą małżeństwa zawierać, ani bez przestępstwa pożądliwościom ciała ulegać; i posłuszeństwa, o ile się tyczy tych rzeczy, bez których to zgromadzenie dogodnie utrzymać się nie może.

4. Obowiązane są także do Klauzury te, które ją wyraźnie zachowywać ślubowały.

Na co wszystkim i każdemu konwentowi pozwalamy, byle gościnność i miłość, jaką dopełniać zwykły u chorych, żadnego według przyzwoitości nie cierpiała uszczerbku.

Dano w Rzymie u św. Piotra pod pieczęcią Rybaka, dnia dwudziestego Stycznia, Roku tysięcznego pięćsetnego dwudziestego pierwszego, papieżstwa Naszego — ósmego.

Zalety 3-ej Reguły.

1. Reguła ta zawiera w sobie 10 rozdziałów na wzór dziesięciu przykazań Boskich, i 40 ustępów, która to liczba według św. Augustyna oznacza uniwersalność czyli powszechność, i jest mistycznie w poście Elia-

sza, Mojżesza i samego Zbawiciela, tudzież naśladowcy jego Franciszka św., wyrażona, czyli przez Proroków, Stare przymierze, i Ewangelią św. wskazana, a przez św. Franciszka odnowiciela Ewangelji przyjętą. Pojedynczych zaś Ustaw zawiera się w niej 72 według liczby uczniów Pańskich, które są rozdzielone wraz ze zwolnieniami na XII kategorii niżej wymienionych, stosownie do liczby Apostołów.

2. Najwyższa doskonałość ducha Reguły św. O. Franciszka, według zdania Serafińskiego Doktora Bonawentury św., wyrażona jest mistycznie w sześciu skrzydłach seraficznych i zależy: 1) na najściślejszem posłuszeństwie, 2) na ewangelicznym ubóstwie, 3) na niepokalanej czystości, 4) na najgłębszej pokorze i wzgardzie świata, 5) na gołębiej prostocie i 6) na seraficznej miłości i św. zapale.

3. Reguła 3-go Zakonu łączy w sobie surowość Chrześcijańską ze świętą wolnością, modlitwę z czynem, pogardę świata z przedstawianiem z ludźmi, pokutę i umartwienie z łaskawością i troskliwością w potrzebach i

w chorobach, ubóstwo z miłosierdziem. Jest ona odpowiednią wszystkim czasom i krajom, i da się zastosować do każdego stanu i każdego rodzaju życia, jak Ewangelia św., z której cząstek jest złożona. Jest przeto cała Ewangeliczna i doskonała, i przez wyrażenie świętych ran Chrystusowych na ciele jej Fundatora św. O. Franciszka, jakby pieczęcią i Bullą najwyższej Kościoła Głowy i Oblubieńca, Chrystusa, została utwierdzona, i jako taka od świętej Stolicy wielokrotnie była potwierdzoną.

Napomnienie Ś. O. N. Franciszka.

O najmilsi Bracia i na wieki błogosławieni Synowie! Słuchajcie mnie, słuchajcie głosu Ojca waszego: wielkieśmy rzeczy obiecali, większe nam są obiecane: zachowajmy te, wzdychajmy do onych: rozkosz krótka, karanie wieczne: krótkie utrapienie, chwała nieskończona: wiele wezwanych, mało wybranych, wszystkim zapłata.

Przekleństwo tegoż.

Od Ciebie, Najświętszy Ojczy, i od całego Dworu niebieskiego, i odemnie ubożuchnego niech będą przeklęci, którzy swym złym

przykładem mieszają i psują, coś przez świętych Braci tego Zakonu zbudował i budować nie przestajesz. Amen.

WYKŁAD DUCHOWNY REGUŁY, czyli

1. Testament Serafickiego Ojca naszego Franciszka,

Który ten błogosławiony nasz Patryarcha, bliznami już świętymi naznaczony, pełen ducha Bożego i świętego zapędu, tuż przed końcem świętego życia swego opisać rozkazał, jako ostatnią wolę swoją, i który obok reguły umieszczać, i mieć przy sobie, i z nią razem czytać zawsze zalecił.

1. Pan dał mi bratu Franciszkowi tak zacząć czynić pokutę, iż gdym był w grzechach, bardzo mi się przykro zdawało widzieć trędowatych, lecz sam Pan wprowadził mnie między nich, i uczyniłem miłosierdzie z nimi. A gdym odchodził od nich, to co zdawało mi się przykre, przemienione mi zostało w słodkość duszy i ciała: a potem trochę zastanowiłem się i wyszedłem ze świata.

2. I Pan dał mi taką wiarę w kościoły swoje, abym tak po prostu czcił i mówił:

Cześć Ci oddajemy Najświętszy Panie Jezu Chryste, tu i we wszystkich kościołach Twoich, które są na całym świecie i błogosławimy Ciebie, bo przez święty krzyż Twój odkupiłeś świat.

3. Potem dał mi Pan i daje taką wiarę w kapłanów, którzy żyją według zasad świętego Rzymskiego Kościoła dla ich urzędu, że choćby mnie prześladowali, chcę się udawać do nich. I choćbym miał taką mądrość, jaką miał Salomon, i znalazłbym ubożuchnych kapłanów tego świata, w kościołach w których przebywają, nie chcę kazywać przeciwko woli ich. I ich, i wszystkich innych chcę się bać, kochać i czcić jako moich panów. I nie chcę w nich dopatrywać grzechu, bo Syna Bożego rozeznaję w nich, i Panami mymi są. A to dlatego czynię, ponieważ nic innego nie widzę jawnie na tym świecie z Najwyższego Syna Bożego, tylko Najświętsze Ciało i Krew Jego, które oni przyjmują, i oni sami innym rozdają.

4. A te Najświętsze Tajemnice, chcę, żeby nad wszystko były szanowane i czczone, i na miejscach drógich umieszczane. Naj-

świętsze imiona i słowa Jego pisane, gdziekolwiek znajdę w miejscach niewłaściwych, chcę zbierać i proszę aby były zbierane, i w miejscach przyzwoitych składane. A wszystkich teologów, i którzy podają nam Najświętsze Słowa Boskie powinniśmy szanować i czcić, jako tych, którzy podają nam ducha i życie.

5. A potem gdy Pan dał mi staranie o Braciach i Siostrach, nikt mi nie wskazywał co bym powinien był czynić, ale Sam Najwyższy objawił mi, że powinien według zasad świętej Ewangelii żyć; a ja starałem się, aby to niewielu słowami prostemi było napisane, a Ojciec Święty Papież potwierdził mi. A ci, którzy przybywali do przyjęcia życia tego, wszystko co mieć mogli ubogim rozdawali, i byli zadowoleni z sukni jednej, wewnątrz i zwierzchu połatannej (którzy chcieli), z pasem i wewnętrznem okryciem, i nie chcieliśmy więcej mieć. Officium mówiliśmy my klerycy według innych kleryków, laicy mówili „Ojcze nasz,” i dosyć chętnie przebywaliśmy w kościółkach ubożuchnych i opuszczonych, a byliśmy nieumie-

jętni i poddani wszystkim.

6. A ja rękami memi pracowałem, i chcę pracować, i wszyscy inni Bracia i Siostry mocno chcę, aby zajmowali się robotami ręcznymi, które będą dla nich przyzwoite. A którzy nie umieją, niech się uczą, nie dla chciwości w odbieraniu nagrody pracy, ale dla dobrego przykładu i dla odpędzenia próżnowania. A kiedyby nam nie dano nagrody za pracę, udawajmy się do stołu Pańskiego, prosząc jałmużny od domu do domu.

7. Błogosławieństwa i pokoju pozdrowienie objawił mi Pan, żebyśmy mówili: „Pan niech da ci pokój”.

8. Niech się strzegą Bracia i Siostry, aby kościołów i mieszkań, i wszystkiego co się dla nich buduje zupełnie nie przyjmowali, chyba żeby było jako przystoi świętemu ubóstwu, które w regule przyrzekliśmy, zawsze tam goszcząc jako przychodnie i podróżni.

9. Przykazuję mocno przez posłuszeństwo Braciom i Siostrom wszystkim, iż gdziekolwiek są, niech nie śmieją prosić o jakiegokolwiek listy od dworu Rzymskiego przez się, ani przez pośredniczącą osobę, ani dla

kościola, ani dla innego miejsca, ani pod pozorem kazywania, ani z okazji prześladowania swoich ciał; ale gdziekolwiek nie byliby przyjęci, niech uciekają do innej ziemi, dla czynienia pokuty z błogosławieństwem Boga.

10. A mocno chcę być posłusznym Generalnemu Ministrowi tego braterstwa, i temu Gwardyanowi, któregooby mi podobało się mi dać. I tak chcę być ujęty w rękach jego, żebym nie mógł iść, albo czynić przeciwko woli Jego, bo Panem moim jest. I chociażbym był prostaczkiem i chorym, jednak zawsze chcę mieć kleryka, któryby mi odprawiał Officium według reguły. I wszyscy inni Bracia i Siostry także obowiązani będą mocno posłusznymi być Przełożonym swoim, i odprawiać Officium według reguły.

11. A jeśliby niektórzy znaleźli się, którzyby nie odprawiali Officium według reguły, i chcieliby innym sposobem odmieniać, alboby nie byli katolicy, wszyscy Bracia gdziekolwiek są, przez posłuszeństwo obowiązani będą, gdyby znaleźli którego z nich,

bliższemu Kustoszowi tego miejsca gdzieby go znaleźli przedstawić. A Kustosz obowiązany będzie przez posłuszeństwo jego mocno strzedz, jako człowieka w więzach dniem i nocą, tak, żeby nie mógł być wyrwanym z rąk jego, dopóki go w własnej jego osobie nie postawi w rękach swego Ministra. A Minister obowiązany będzie mocno przez posłuszeństwo, posłać go przez takich Braci, którzyby dniem i nocą strzegli go, jako człowieka w więzach, dopóki nie przedstawią go przed kardynałem Ostjenskim, który jest Panem, Opiekunem i Poprawcą tego Zgromadzenia.

12. A niech nie mówią Bracia i Siostry: to jest inna reguła: bo to jest przypomnienie, napomnienie i zachęcenie, i mój testament, który ja brat Franciszek maluczki wasz, czynię wam Braciom i Siostróm moim błogosławionym dlatego, abyśmy regułę, którą Panu przyrzekliśmy, lepiej po katolicku zachowali. A Generalski Minister i wszyscy inni Ministrowie i Kustoszowie, przez posłuszeństwo obowiązani będą, w tych słowach nic nie dodawać ani umniejszać. I

zawsze to pismo niech mają ze sobą obok reguły; i na wszystkich kapitułach, które odbywają, kiedy czytają regułę, niech czytają i te słowa. A wszystkim Braciom moim, klerykom i laikom, i Siostróm wszystkim przykazuję mocno przez posłuszeństwo, żeby nie robili wykładów na tę regułę, ani na te słowa mówiąc: tak się mają rozumieć — ale jako dał mi Pan czysto i po prostu mówić i pisać regułę i te słowa: tak po prostu i czysto bez wykładu pojmujcie, i ze świętem wykonaniem aż do końca zachowujcie.

11. Błogosławieństwo św. Ojca.

A ktobykolwiek to zachował, w niebie niech napełniony będzie błogosławieństwem Najwyższego Ojca Niebieskiego, a na ziemi niech napełniony będzie błogosławieństwem Ukochanego Syna Jego, z Najświętszym Duchem Pocieszycielem, i wszystkimi Mocami Niebios, i ze wszystkimi świętymi. I ja brat Franciszek maluczki i wasz w Panu, o ile tylko mogę, potwierdzam wam wewnątrz i zewnątrz to najświętsze błogosławieństwo. Amen.

ROZDZIAŁ I.

Cel Zgromadzenia Zakonnego.

ARTYKUŁ I.

1. Głównym celem Zgromadzenia Polskich Sióstr św. Józefa w Stevens Point jest doskonałość chrześcijańska i uświętobliwienie jego członków, przez zachowanie trzech ślubów zakonnych, ubóstwa, czystości i posłuszeństwa, i obserwowanie reguły i konstytucji.

2. Drugim celem jest kształcenie dzieci w szkołach parafjalnych i starszych dziewcząt we własnych zakładach.

ARTYKUŁ II.

Reguła i Konstytucje.

1. Tutejsze Zgromadzenie obiera sobie za podstawę życia, Regułę Trzeciego Zakonu św. Franciszka Serafickiego dla regularnych, aprobowaną od Papieża Leona X i przywłaszcza sobie następującą konstytucję.

2. Ani reguły, ani konstytucja tutejszego Zgromadzenia nie obowiązują same przez się pod grzechem, z wyjątkiem w tych rzeczach, które się odnoszą do ślubów, przykazań Bo-

żych i kościelnych.

Pogwałcenie reguły i konstytucji w innych rzeczach, może być grzechem nawet ciężkim, przez pogardę tychże, lub zgorszenie, jakiebądź ztąd mogło wyniknąć.

3. Z innej strony, przekroczenie reguły i konstytucji w punktach ważnych, lub lżejszych, bez dostatecznej przyczyny, lub prawnego usprawiedliwienia, li tylko przez nie-dbalstwo i opieszałość, jest niedoskonałością i szkodą tak dla pojedynczej osoby jak i dla całego Zgromadzenia.

Pierwsze, ponieważ takie przekroczenie stawia przeszkodę w drodze doskonałości, do której dążyć się zobowiązała, osłabia w niej ducha zakonnego i powołanie.

Drugie, zły przykład, który taka Siostra częstem przekraczaniem swej świętej reguły i konstytucji daje, osłabia karność zakonną i gorliwość w drugich.

4. Przeto, iż wierne zachowanie reguły i konstytucji jest pewną drogą do doskonałości; dla tego też powinny Siostry w każdym czasie i na każdym miejscu przedewszystkiem uwagę na to zwracać.

Jeżeliby Siostry zauważyły jaką trudność, lub niepodobieństwo zachowania czegokolwiek z reguły, albo z konstytucji, powinny w każdym razie prosić swej przełożonej generalnej lub lokalnej, o potrzebną dyspensę. Jeżeli zaś bez wyraźnego pozwolenia, lub dyspensy, przekroczą regułę, muszą swój błąd wyznać w sposób praktykowany w Zgromadzeniu i prosić pokornie o pokutę i przebaczenie.

5. Reguła i konstytucje będą czytane każdego roku w czasie wakacji, w domu macierzyńskim przy stole. Oprócz tego otrzyma każda Siostra, ile możliwości, takową książeczkę, w której ma często prywatnie czytać, aby zasady życia swego doskonale znała i coraz więcej niemi się przejmowała.

ARTYKUŁ III.

Śluby w ogóle.

1. Aby uniknąć skrupułów i niepokoju sumienia, jest koniecznym potrzebne, aby Siostry wiedziały jasno, co jest rzeczą obowiązkową w cnocie trzech ślubów i doskonałości chrześcijańskiej, a co jest cnotą, lub radą

w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie. Dlatego też Siostry mają zachować sumiennie swe śluby i pilnie się ćwiczyć w cnotach tychże.

2. Odnowienie ślubów czasowych powinno koniecznie nastąpić natychmiast po upływie czasu, na który były złożone. Takie odnowienie ponieważ je się zalicza do nowej profesji, powinno być w książkę wpisane, wraz z imionami tychże Sióstr i od dwóch starszych profesek jako świadków podpisane.

3. Roczne odnowienie ślubów zakonnych w czasie rekolekcji, czy to wieczystych, lub czasowych, nie jest powinnością, lecz aktem cnoty i pobożności.

4. Dyspensa, czyli zupełne zwolnienie od ślubów wieczystych, musi być otrzymane od Stolicy Świętej.

Zwolnienie od ślubów czasowych można otrzymać od dyecezyjnego Ks. Biskupa tak długo, dopóki konstytucje nie są przez Rzym aprobowane.

Ubóstwo.

1. Przez ślub ubóstwa czasowego, lub wieczystego, Siostry tutejszego Zgromadzenia

zatrzymują zupełną swobodę swoich dóbr, czyli posiadłości doczesnych, lecz wyrzekają się zupełnie wszelkiego prawa, rozporządzania, jako też zajmowania się swoją własnością.

Przeto, przed złożeniem ślubów, ma każda Siostra posiadająca majątek, starać się, aby tenże przeszedł na dobro ubogich, lub Zgromadzenia i wystawi piśmienny dokument, ze swoim własnoręcznym podpisem, wyrzekając się prawa rozporządzenia tymże.

2. Powyższe odnosi się zarazem do własności, którąby Siostra po złożeniu ślubów przez spadek lub ofiarę odziedziczyła.

3. Siostry, posiadające majątek, mogą się wyrzec zupełnie takowego przez zrobienie testamentu; lub za dozwoleństwem Matki Przełożonej przez darowiznę, na dobro ubogich lub Zgromadzenia. Mogą to uczynić kiedykolwiek zechcą, nie potrzeba żadnego nadzwyczajnego pozwolenia.

4. Za pozwoleniem Matki Przełożonej mogą Siostry załatwić jakiekolwiek sprawy, wymagane przez rząd cywilny, tyczące się ich majątku.

5. Cokolwiek Siostry otrzymają w nagrodę za swą pracę, lub w jaki inny sposób, nie jest to ich własnością, lecz należy się wspólnie całemu Zgromadzeniu.

6. Wszystko, cokolwiek Zgromadzenie posiada, majątek, kapitał, sprzęty domowe, przyodzievek, żywność, jest wspólną własnością i musi być używane dla dobra wszystkich członków Zgromadzenia. Wyjątek może być tylko dla nadzwyczajnych potrzeb, jako to: choroby, słabego zdrowia, nadzwyczaj trudnej pracy. Zresztą niema różnicy, ani w ubiorze, ani w żywności.

7. Matka Przełożona zaopatrzy, jako dobra Matka, wszystkie potrzeby Sióstr; tak w zdrowiu, jak i w chorobie. Jednakże jest jej obowiązkiem zabraniać wszelkich nadużyć i zbytków jedynie dla rozkoszy, jako też niepotrzebnych strat, dotyczących się pojedynczych członków i domów filjalnych.

8. Siostronom nie wolno przywłaszczać sobie ani rozdawać choćby najmniejszej rzeczy bez pozwolenia przełożonych. Byłoby to przekroczeniem ślubu ubóstwa.

9. Każda Siostra ma swą przełożoną o

wszystko prosić i za odebrane dziękować.

10. Aby się duch świecki za mury klasztorne nie wkradł, nie wolno Siostrom żadnych złotych, ani pozłacanych rzeczy nosić, jako to: zegarków, ram do okularów, i t.p. (prócz pierścionka, który przy profesji otrzymują.) Nadto nie wolno żadnego ozdobnego obuwia z lakierowanymi czubkami żadnej przełożonej kupować dla siebie, ani swych poddanych, ani w podarunku otrzymanych używać.

Bielizna, czy to na pościel lub własnego użytku Sióstr, ma być porządnie lecz skromnie uszyta, bez żadnych falbanek, koronek lub haftów. Takimi drobnostkami powinny Siostry wzgardzić, jako próżnością światową. Ich ozdobą ma być skromność, porządek i czystość.

Potrzebna bielizna ma być Siostrom w pewnym oznaczonym dniu wydana.

11. Siostrom nie wolno mieć żadnych mebli pod kluczem, wszystko ma być pod okiem przełożonej, która musi czuwać nad tem, aby ani sama żadnych zbytków nie posiadała, ani swym poddanym na takowe nie pozwoliła.

12. W stancjach Sióstr nie powinny się znajdować wspaniałe meble, krzesła wyściełane, lustra, tiulowe firany, dywany, i t.d. W sypialni nie ma się nic innego znajdować, jak porządne łóżko, lecz nie wytworne, proste krzeselko, jeden lub dwa obrazy świętych, krucyfiks i firanki z prostej materji, do zasłaniania łóżek, jeżeli więcej niż jedna Siostra w tej samej sypialni się znajduje.

13. Gdy Siostry wyjeżdżają na filję, lub są z tamtąd zmienione, nie wolno im nic innego z sobą zabierać jak tylko książki potrzebne do szkoły, do nabożeństwa i rzeczy potrzebne do ubioru.

14. Lokalnej przełożonej nie wolno kupować materji na płaszcze, habity lub welony, ani też żadnych innych zbytecznych rzeczy, bez wyraźnego pozwolenia Matki Przełożonej.

15. Ponieważ powyższe ustępy objaśniają obowiązki względem ślubu ubóstwa, tem doskonalsze ćwiczenie się w cnocie ubóstwa powinno być nieustannym przedmiotem wszystkich Sióstr, które powinny starać się o osiągnięcie i żywienie w sobie tego prawdzi-

wego ducha ubóstwa, odrywając zupełnie serce swoje i umysł od rzeczy doczesnych i znikomych, z miłości ku ubogiemu Jezusowi, który będąc bogatym stał się dla nas ubogim. Nietylko wewnętrznem, ale zewnętrznem postępowaniem powinny się Siostry ćwiczyć w tem świętem ubóstwie ewangelicznem; używając nawet rzeczy dozwolonych, pod kierownictwem swoich przełożonych. Nietylko za życia, lecz i po śmierci ubóstwo ma być zachowane.

3. Czystość.

1. Przez ślub czystości wyrzekają się Siostry nietylko małżeństwa, lecz nadto wszelkich uczynków, słów i myśli przeciwnych tej cnocie.

2. Aby tem więcej swego Boskiego Oblubieńca naśladować, powinny Siostry nieustannie umartwiać swoje zmysły, ćwiczyć się w pokorze, zaprzaniu samych siebie i odosobnieniu od świata, co jest potężnym środkiem do zachowania czystości ciała i duszy.

3. Dla tego też każda Siostra ma mieć osobne łóżko.

4. Włosy mają być skracane cztery razy do roku, w czasie suchych dni, to samo można za pozwoleniem przełożonych uczynić, kiedykolwiek potrzeba tego wymaga.

5. Siostry mają wystrzegać się wszelkiej poufności z osobami innej płci, jakiegokolwiek przywiązania do osób, a mianowicie świeckich, nawet dzieci; unikać pieśczoć i tak zwanej partykularnej przyjaźni ze swoimi współ Siostrami; a tem więcej ze świeckimi ludźmi.

Na przywitanie podają sobie rękę; to samo czynią ze swoimi krewnymi.

6. Żadnej Siostrze, ani lokalnej przełożonej, nie wolno opuszczać klasztoru, ani domu filjalnego i udawać się w podróż, bez wyraźnego pozwolenia Matki Przełożonej; z wyjątkiem w razie potrzeby do domu macierzyńskiego.

Siostron, ani lokalnej przełożonej, nie wolno do domów świeckich z wizytą uczęszczać, ani takowych przyjmować, czyto duchownych, lub świeckich, ani żadnych uczt wyprawiać.

7. Przełożone, nie zachowujące powyż-

szych punktów, będą z urzędu usunięte.

Siostron nie wolno nigdy na plebanję uczęszczać, z wyjątkiem że Matka Przełożona jaką ważną sprawę do załatwienia im poleci: a nawet wtenczas ma się to odbyć w towarzystwie starszej Siostry. Praca w zakrystji. lub gdziekolwiek na osobnem miejscu, musi zawsze być wykonana w towarzystwie dwóch Sióstr.

8. Chórów mieszanych nie wolno obejmować, ani zakładać; takowe mogą się składać z dzieci szkolnych i starszych panien.

4. Posłuszeństwo.

1. Przez ślub posłuszeństwa zobowiązują się Siostry do słuchania każdego rozkazu swych prawnych przełożonych, podług reguły i konstytucji, a osobliwie rozkazu, otrzymanego w świętem posłuszeństwie.

Takimi Przełożonymi są: 1. Papież: 2. Biskup dyecezalny; 3. Matka Przełożona; 4. Każdy lub każda delegowana od powyższych osób, jak np: lokalna przełożona.

Ponieważ rozkaz, na mocy świętego posłuszeństwa, zobowiązuje pod ciężkim grze-

chem, dlatego musi być jasny i wyraźny. Ten sposób rozkazu ma być rzadki, i tylko w nagłych i ważnych wypadkach używany.

2. Siostry są obowiązane w sumieniu, słuchać wszystkich dyrektorek Zgromadzenia, w sprawach dotyczących się ich urzędu, nie przez ślub, lecz przez prawo posłuszeństwa.

3. Oprócz posłuszeństwa, do którego się Siostry przez ślub, poddaństwa zobowiązały, jest jeszcze dobrowolne ćwiczenie się w cnotcie posłuszeństwa, przez wypełnienie woli i żądań przełożonych, obserwowanie reguł i konstytucji we wszystkim, nawet w najdrobniejszych rzeczach, choćby w tem nie było ani obowiązku, ani rozkazu. Doskonałością tej cnoty jest ślepe posłuszeństwo, które nie patrzy na osobę przełożonych, ani pyta o przyczynę ich życzeń, lub rozkazów, które postępuje podług reguł z dziecinną ufnością i wesołością, która nawet równym sobie ulega, czyniąc to jedynie w tym celu, aby wypełnić wolę Bożą. A ochoczość, gotowość i wesołość, dodaje jej zasług i piękności przed obliczem Bożem.

4. Barlzo przeciwnie duchowi chrześcijańskiego posłuszeństwa jest szemranie, krytyki, narzekania na postęпки przełożonych, przyjmowanie napomnień lub pokut z niechętnem usposobieniem i zenistą. Lecz nie jest to przeciwnie lub niezgodne z tą cnotą, jeżeli którakolwiek Siostra, czując się w sumieniu obowiązana, zwróci uwagę przełożonej na jej błąd, z pełnym i należnym szacunkiem, lub oświadczy to wyższym przełożonym, czyniąc to jedynie dla dobra Zgromadzenia, aby zapobiedz nadużyciom i zgorzeniu.

ROZDZIAŁ II.

O Członkach Zgromadzenia.

ARTYKUŁ I. — — KANDYDATKI.

1. Kandydatki po skończeniu 30-go roku życia nie mogą być przyjęte do Zgromadzenia, z wyjątkiem pod pewnym warunkiem, który jest Matce Przełożonej i Asystentce do rozstrzygnięcia pozostawiony.

2. Każda wstępująca do Zgromadzenia kandydatka, ma dostarczyć metrykę i zaświadczenie od swego spowiednika, lub

ks. proboszcza, tyżące się jej zachowania i własnego wyboru.

3. Następujące wykluczone są od przyjęcia:

- a. Córki, których rodzice, po ich wstąpieniu do klasztoru, nędzę i niedostatek cierpiećby musieli.
- b. Takie które długi mają.
- c. Wdowy.
- d. Takie które mają złe imię.
- e. Niedołężne i ułomne.
- f. Nieprawego łoża.
- g. Takie, których rodzice mieli pomięszanie zmysłów.
- h. Cierpiące na nieuleczalną lub wielką chorobę, które są obowiązane przed wstąpieniem odkryć, czego gdyby nie uczyniły, będą po odkryciu tejże natychmiast wydalone.

4. Osoby z innych zakonów nie mogą być prędzej do Zgromadzenia przyjęte, aż okoliczności i przyczyna opuszczenia pierwotnego Zgromadzenia będzie zbadana i wszystko zadawalniające się okaże.

5. Kandydatki są przyjęte do Zgromadzenia przez Matkę Przełożoną i Siostrę Asy-

stentkę, po otrzymaniu możliwych i potrzebnych wiadomości.

6. Czas kandydatury trwa jeden rok, dla domowych kandydatek 6 miesięcy, lecz dla pewnych przyczyn można ten czas skrócić lub przedłużyć.

7. Każda kandydatka powinna wnieść przynajmniej \$100.00 i wszystkie rzeczy przepisane.

W razie wydalenia lub wystąpienia, będą jej pieniądze bez procentu zwrócone, jeżeli nie była ciężarem dla klasztoru. W przeciwnym razie będzie pewna suma odjęta.

Gdyby kandydatka nie była w stanie powyższej sumy wnieść, w takim razie naradzi się Matka Przełożona z Siostrą Asystentką, co wypada uczynić.

8. Przed wstąpieniem do nowicjatu musi każda kandydatka wystawić świadectwo z własnoręcznym podpisem i dwóch świadków, które brzmi jak następuje:

I, the undersigned, declare hereby, that for all the work I have done or shall do in future forN....N.... Superioress of St. Joseph's Convent, at the above named

place Stevens Point, Wisconsin, I shall not be entitled to any remuneration whatever, but shall work for God's sake alone, except that said N N Superioress of the above named convent, or her successor, so long as I am permitted to remain at said convent, shall provide for me the necessaries of life in days of health and sickness.

9. Porządek dzienny kandydatek jest ten sam co Sióstr, z wyjątkiem oficjum. Co do zajęć i nauki kandydatek, zastosuje się mistrzyni podług woli i przepisów Matki Przełożonej.

10. Wszystkie kandydatki bez wyjątku, przy wstąpieniu do klasztoru, muszą oddać wszystkie pieniądze, jako i wszelkie klejnoty wartościowe swej mistrzyni, która je wręczy Matce Przełożonej do przechowania.

11. Kandydatki domowe biorą udział podczas rekreacji i nauk religijnych wraz ze szkolnymi. Nie wolno im obcować bez pozwolenia ani z profeskami, ani z nowicjużkami.

12. Mistrzyni kandydatek musi zdać rachunek Matce Przełożonej i Siostrze Asystentce

po upływie sześciu miesięcy ich wstąpienia do klasztoru, aby nieużyteczne i nie mające powołania zostały wydalone. Co można uczynić kiedykolwiek. Podczas kandydatury, noszą kandydatki gładkie czarne suknie, i białe czepeczki, pokryte czarną welonką.

Do nowicjatu nie mogą być przyjęte aż skończą 16 lat.

ARTYKUŁ II. — — NOWICJUSZKI.

1. Kandydatki są przypuszczone do nowicjatu, czyli otrzymają habit zakonny, za pozwoleniem Matki przełożonej i radnych.

2. Przed otrzymaniem habitu muszą odprawić pięciodniowe rekolekcje i spowiedź generalną. Poczem złożą kanoniczny egzamin przed Ks. Biskupem, lub jego delegatem.

Chora nowicjuszka może być wydalona.

3. Nowicjat trwa dwa lata. Cały rok bez przerwy musi każda nowicjuszka spędzić w domu macierzyńskim. W razie niebezpieczeństwa śmierci, może nowicjuszka złożyć śluby, które jednakże, po odzyskanem zdrowiu i ukończonym nowicjacie, muszą być odnowione. Jeżeli po upływie dwóch lat

próby, powołanie jej okaże się wątpliwe, można jej pozwolić jeszcze jeden rok próby, po którym musi być przypuszczona do profesji lub wydalona. Takiej, której powołanie jest wątpliwe, nie wolno przypuścić do profesji.

4. Nowicjuszka wysłana na filję, czy to uczyć dzieci, lub zajmować się pracą, zostaje pod ścisłym dozorem lokalnej przełożonej, która ma obowiązek pilnego czuwania nad nią i jej powołaniem, nie szczędząc macierzyńskich napomnień, aby ją wyćwiczyć i zahartować do życia umartwionego i prawdziwie zakonnego.

5. Nowicjuszka ma przyjąć wszelkie napomnienia i upokorzenia, choćby nawet niezasłużone, w duchu pokuty, bez najmniejszego uniewinniania się, a potem dziękując za odebrane napomnienie i pokutę pokornie całuje podłogę.

6. Przy obłóczynach otrzymuje nowicjuszka imię zakonne i ten sam ubiór co profeski, z wyjątkiem pierścionka i wielkiego różańca. Zamiast czarnego, otrzymuje biały welon, na którym w tymże dniu nosi wianek

z róż.

Wysłana na filję zmienia biały welon na czarny.

7. Aby zapobiedz porywczosci w przypuszczeniu nowicjuszek do profesji, na czem bardzo często nie tylko zbawienie duszy, ale i dobro całego Zgromadzenia zależy, trojaki badanie radnych będzie urządzone. Po zwyczajnych modlitwach, każda z radnych, począwszy od trzeciej, a na ostatku Matka Przełożona, otwarcie i skromnie przedstawi swoją opinię, słucha opinii drugich, a osobliwie mistrzyni nowicjuszek, aby z każdej uwagi mogła sumiennie osądzić co czynić wypada, bez względu na osobę.

8. Osobne badanie względem każdej nowicjuszki odbędzie się:

- a. po upływie pierwszego roku,
- b. przy końcu drugiego roku nowicjatu.

9. Przed złożeniem ślubów muszą nowicjuszki odprawić pięciodniowe rekolekcje i odbyć egzamin kanoniczny przed Ks. Biskupem, lub jego delegatem.

Przy profesji otrzymuje nowicjuszka pro-

sty, złoty, poświęcony pierścionek na palec, wielki różaniec, czarny welon, na którym w tymże dniu nosi cierniową koronę.

ARTYKUŁ III.

SIOSTRY PROFESKI.

1. W tutejszem Zgromadzeniu są cztery profesje:

- a. po upływie nowicjatu, na jeden rok,
- b. po pierwszym roku, na dwa lata,
- c. po dwóch latach, na cztery,
- d. po czterech latach, na całe życie, tj.

Siostry składają wieczyste śluby.

Przed każdą z tych profesji będzie Matka Przełożona ze swoją radą rozbierać pytanie, czy Siostra ma być przypuszczona do dalszych ślubów, lub nie. Odmówienie tylżę znaczyłoby wydalenie z zakonu. Matka Przełożona ze swą radą, odmówią ślubów tylko dla bardzo ważnych przyczyn. Jeżeli Siostra sama z własnej woli odmówi dalszą profesję, będzie uważane, że pragnie opuścić Zgromadzenie.

2. Dwa miesiące przed upływem profesji

złoży każda Siostra listownie swoją prośbę Matce Przełożonej o odnowienie tejże.

3. Pierwsze i wieczyste śluby muszą być złożone w domu macierzyńskim; na dwa i cztery lata, mogą być dla pewnych przyczyn lub dalekiej odległości piśmiennie do Matki Przełożonej zastosowane z własnoręcznym tejże Siostry i dwóch świadków podpisem.

4. Rekolekcje mogą być z przyczyny dalekiej odległości gdziekolwiek na większych misjach odprawiane.

5. Przed wieczystymi ślubami musi każda Siostra złożyć egzamin kanoniczny przed Ks. Biskupem, lub jego delegatem.

6. Profesja ślubów następuje krótko albo zaraz po rocznych rekolekcjach.

7. Jeżeli Siostra opuści zakon, a w sześciu miesiącach powróci, okazując wielką żalność, prosi o przyjęcie napowrót, w takim razie Matka Przełożona z radą omówią, co wypada uczynić. Nim taka Siostra będzie przypuszczona do profesji, musi przejść nowicjat i w każdym razie będzie uważaną jako ostatnia z profesek.

8. Siostra z wieczystymi ślubami może

opuścić zakon tylko dla kanonicznych przyczyn, zbadanych od Ks. Biskupa i za odpowiednią dyspensą z Rzymu. Gdy raz Zgromadzenie opuści, nie może być więcej przyjęta.

9. Siostra profeska może być wydalona tylko z przyczyn kanonicznych i gdy się okaże niepoprawną. Gdy wydalenie profeski zostało już uchwalonem, wtenczas Matka Przełożona postara się u Ks. Biskupa o zwolnienie ślubów czasowych, lub w Rzymie o zwolnienie ślubów wieczystych.

10. W dziesięciu dniach po otrzymanej wiadomości swego wydalenia może też Siostra apelować do Ks. Biskupa. jeżeli tenże udzieli jej posłuchania, sprawa będzie badana od Matki Przełożonej i pięciu innych Sióstr z wieczystymi ślubami, wybranych od Ks. Biskupa. Siostra wydalona ze Zgromadzenia nie może być więcej przyjęta. Pieniądze, które wniosła, będą jej bez procentu zwrócone, przytem nie ma żadnego prawa upominać się o zapłatę za pracę dla Zgromadzenia wykonaną, lub o upominki przez jej ręce klasztorowi ofiarowane.

11. Jeżeli Siostra opuści klasztor, lub dom filjalny i przebywa z ludźmi świeckimi, lub Siostrami innego Zgromadzenia w czasie swych ślubów, bez pozwolenia Matki Przełożonej, może być natychmiast wydalona, lecz jeżeli w kilku dniach wróci, okazując wielką żalność, może być zatrzymana, jednakże musi przyjąć jakiegokolwiek poniżenie i upokorzenie jako pokutę.

Forma Profesji.

1. Ja, Siostra Marya N.... N.... w obecności Najprzewielebniejszego naszego ks. Biskupa i Ojca, (lub Wiel. Ojca delegowanego od Najprzew. ks. Biskupa albo Najprzew. ks. Administratora) ślubuję i przyrzekam Bogu Wszęchmogącemu, Najświętszej Maryi Pannie, Świętemu Józefowi, naszemu Ojcu Świętemu Franciszkowi, Wszystkim Świętym i Wielebnej Matce Przełożonej, obserwować Regułę, potwierdzoną od Papieża Leona X, dla osób żyjących w Zgromadzeniach, jako też i konstytucję, aprobowaną dla naszego Zgromadzenia, i ćwiczyć się przez całe życie — jeden rok — dwa lata — cztery

lata, w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie, podług naszej św. Reguły i konstytucji tutejszego Zgromadzenia.

Form of Profession.

I, Sister Mary N.... N.... in presence of our Right Rev. Bishop and Father (or Right Rev. Administrator or the Very Rev. Commissary, delegated by our Right Rev. Bishop) vow and promise to God Almighty, the Blessed Virgin Mary, St. Joseph, our holy Father Francis, All the Saints and to you Ven. Mother Superior. to observe the Rule of the Third Order of St. Francis, as approved by Pope Leo X for persons living in Community, as also the constitutions approved of for our Community, and to practise during my whole life or during the next year — two years, — four years, poverty, chastity and obedience according to our holy rule, and the constitutions of this Community.

Ubiór Sióstr i miara tegoż.

1. Siostry noszą habit z czarnej welnianej materji średniego gatunku (serge),

z gładkimi fałdami do tyłu ułożonemi, stanik z fałdami, dolne podszycie habitu wynosi 16 cali w górę, 3 yardy szeroki, rękawy po uszyciu 19 cali szerokie, mankiety 18 cali, obrębek 1 cal, przelóżon na 8 cali, szkaplerz 17 cali z obrębką u dołu $1\frac{1}{2}$ cala, szkaplerz ma być cal krótszy od habitu, welon z czarnej wełnianej materji, 50 cali długi, z podszyciem białem, 40 cali długiem, 9 cali szerokiem, po naszyciu 7 cali.

Przepaska na czoło z białej bawełnianej materji, 13 cali długa, 6 cali szeroka, zgięta do użycia na $3\frac{1}{2}$ cala wysokości.

Kołnierz z białej materji po uszyciu 7 cali szeroki, z oblanką wkoło 2 cale szeroką i kołnierzykiem przy szyi 2 cale szerokim.

Czepek 18 cali długi, z zakładką, przy twarzy, 3 cale szeroką.

Krzyż na piersi $4\frac{1}{2}$ cala długi,

Pasek z białej wełny z siedmiu węzłkami, 3 razy* przewiązanymi.

ROZDZIAŁ III.

Wspólne życie Zgromadzenia.

ART. I. ĆWICZENIA ZAKONNE.

1. Modlitwy Poranne.

1. Modlitwy poranne, wieczorne, przed i po jedzeniu, odprawią Siostry podług zwyczaju, używanego w domu macierzyńskim.

2. Siostry odmówią prywatnie jedną część i Różańca i Litanję Loretańską codziennie. Oprócz tego powinny się modlić za Ojca św. i za całe duchowieństwo, za swoich spowiedników, za dobrodziejów klasztoru żywych i umarłych, za nawrócenie grzeszników, za całe Zgromadzenie i za dusze w czyśćcu.

3. Siostry odprawią codziennie pół godziny rozmyślanie; codziennie po południu odwiedzą Najśw. Sakrament, raz w tygodniu odprawią Drogę Krzyżową w piątek lub w niedzielę.

4. W każdy Pierwszy Piątek będzie odprawiona w domu macierzyńskim cicha msza św. na cześć Najśłod. Serca Pana Jezusa za wszystkie żyjące Siostry Zgromadzenia.

2 Oficjum czyli godziny.

1. Siostry odmawiają codziennie Oficjum do Najśw. Maryi Panny w łacińskim języku. Po niesporach załączają modlitwę do św. Józefa, a po Jutrzni do św. Franciszka. Siostry ciężko chore mogą być od powyższych modlitw przez Matkę Przełożoną zwolnione.

2. Siostry domowe odmawiają modlitwy w 4-tym rozdziale reguły przepisane. Jeżeli jest ich więcej razem, mają odmówić swoje pacierze wspólnie, w czasie i miejscu od generalnej lub lokalnej przełożonej przepisaniem.

3. Wszystkie Siostry są obowiązane punktualnie się stawić na modlitwy; które z własnej winy spóźnią, muszą się uniewinnić i prosić o pokutę. Siostry są obowiązane w sobotę i w niedzielę odmawiać Oficjum. W inne dni mogą być zwolnione, jeżeli konieczna potrzeba tego wymaga.

4. Za pozwoleniem Matki Przełożonej mogą Siostry Oficjum odmawiać prywatnie, lub mówić pacierze zamiast Oficjum.

3. Rachunek Sumienia.

1. Siostry odprawiają dwa razy dziennie rachunek sumienia. Partykularny przed obiadem i ogólny wieczorem. W domach filjalnych mogą Siostry odprawić partykularny rachunek sumienia po obiedzie, lecz nigdy nie zaniedbywać, gdyż jego wyraźnym celem jest, wyrugowanie głównych wad, a nabywanie cnót.

4. Spowiedź.

1. Siostry spowiadają się raz w tygodniu; powinny mieć przynajmniej cztery razy do roku nadzwyczajnego spowiednika. W razie potrzeby może Przełożona poprosić o nadzwyczajnego lub innego Spowiednika, jeżeli która Siostra o to prosi.

5. Komunia św.

1. Siostry przyjmują Komunię św. cztery razy w tygodniu, albo codziennie.

Intencje Komunii św.

Pierwszy tydzień miesiąca.

1. Za zmarłe nasze Siostry.
2. Za zmarłych i żyjących rodziców i

rodzeństwo.

3. Za dobrodziejów klasztoru żywych i umarłych.
4. Za potrzeby Zgromadzenia.

Drugi tydzień.

1. Za nawrócenie grzeszników.
2. Za nawrócenie heretyków i niewiernych.
3. Za konających.
4. O błogosławieństwo w naszych szkołach.

Trzeci tydzień.

1. Za Papieża i za potrzeby Kościoła św.
2. Za Ojca duchownego i za Przełożonych Zgromadzenia.
3. Za dusze w czyśćcu.
4. Za Misjonarzy.

Czwarty tydzień.

1. Na podziękowanie Najśłod. Sercu Pana Jezusa za odebrane łaski.
2. Na cześć Matki Najśw. i na podziękowanie za odebrane łaski.
3. Na cześć św. Józefa i na podziękowanie za odebrane łaski.
4. Za Wielebną Matkę.

6. Posty i umartwienia.

1. Siostry są dyspensowane t. j. zwolnione od nadzwyczajnych postów i abstynencji zakonnych, i mogą się zastosować podług reguł dycieczjalnych, ze względu na uciążliwą pracę szkolną. W piątki, soboty i wigilję św. Franciszka, wstrzymują się Siostry od potraw mięsnych.

2. W podróży używają Siostry potraw, jakie są dozwolone wszystkim wiernym.

3. Cieleśne surowości jak n.p. posty, bicowania i t.p. mogą być wykonane, tylko za pozwoleniem Matki Przełożonej, która pozwoli tylko tym Siostrom, które uważa za zdolne do podobnych surowości, bez narażenia zdrowia.

Ponieważ wewnętrzne umartwienie jest ważniejsze od zewnętrznego, jako to: ćwiczenie się w pokorze i posłuszeństwie, dlatego takowe się Siostrom przedewszystkiem zaleca.

7. Kapitula czyli wyznanie wad zewnętrznych.

1. W ostatnią niedzielę miesiąca zgroma-

dzają się Siostry domu macierzyńskiego w przeznaczonym czasie w kapitularku, do oskarżenia się publicznie z wad zewnętrznych, przekroczeń konstytucji i porządku domowego. Nie wolno się wymawiać, ani usprawiedliwiać. Oprócz tego, kiedykolwiek Siostry przekroczą regułę publicznie w ważnej rzeczy, mają to natychmiast wyznać przed przełożoną tego domu i prosić o pokutę.

2 W domach filjalnych upoważni Matka Przełożona lokalne przełożone do odebrania kapituły.

Lokalna Przełożona w tym samym czasie nadeśle swoją, Matce Przełożonej. O tem co w kapitule zajdzie, nie wolno Siostrom między sobą rozmawiać.

3. O wewnętrznych wadach i grzechach nie wolno w kapitule wspominać.

4. Co się tyczy odkrycia sumienia zasto-
sują się Siostry do dekretu Stolicy św.

ARTYKUŁ II.

**Zewnętrzne postępowanie. - - - Wspólna
miłość i skromność.**

1. Zewnętrzny charakter Sióstr ma być

zgodny z przepisem co do prostoty i skromności. Postępowanie Sióstr w ogóle ma być takie, aby można do nich zastosować słowa apostoła: „Skromność wasza niech będzie wszystkim ludziom znana.”

2. Siostry mają być względem siebie uprzejme, usłużne i wierne unikając wszystkiego co by mogło zakłócić pośród nich zgodę i jedność; mają oddalać wszelki wstręt i porywce posądzenia, obchodząc się z wszystkimi a osobliwie starszemi Siostrami z należnym im, jako zakonnicom, szacunkiem i uprzejmością.

3. Niemile uwagi i wady Sióstr, nie mają nigdy być wzmieniane. Siostry niepowinny być nigdy cierpkie i oziębłe względem siebie.

4. Siostry mają być względem dzieci szkolnych uprzejme i grzeczne, lecz nigdy nie wolno żadnych zajęć, pochodzenia, lub wad Sióstr przed nimi wyjawiać.

5. Roznoszenie wad, czy to między świeckich lub swoich i donoszenie plotek, ma być surowo karane.

Porządek dzienny w domu macierzyńskim.

1. 5:00 Wstanie.
- 5:20 Modlitwy Poranne i Rozmyślanie.
- 6.00 Komunja św.
- 6:30 Porządkowanie domu.
- 7:00 Śniadanie.
- 7:30 Msza św. i Różaniec.
- 8:00 Brewiarz.
- 9:00 Nauka w szkole i zajęcia obowiązkowe.
- 11:45 Partykularny rachunek sumienia.
- 12:00 Obiad.
- 1:15 Nauka i zajęcia obowiązkowe.
- 4:30 Odwiedzenie Przenajśw. Sakramentu i Nieszpory.
- 5:00 Błogosławieństwo Przenajśw. Sakramentem.
- 5:30 Nauka.
- 6:00 Jutrznia.
- 6:30 Kolacja.
- 7:00 Rekreacja.
- 7:30 Nauka przygotowawcza.
- 8:00 Milczenie.
- 8:45 Punkta Rozmyślania.
- 9:00 Modlitwy wieczorne.

9:20 Spoczynek.

2. Porządek dzienny domu macierzyńskiego z jego obserwacjami reguł i praktyk, ma być wzorem wszystkich innych domów, które mają ile możności do niego się zastosować.

Posiłek.

1. Na pierwszy znak dzwonka udadzą się Siostry skromnie i przyzwolicie do refektarza. Te które z własnej winy się zpóźnią, zmówią klęcząc „Ojciec nasz,” potem zajmą przeznaczone miejsce. Poza refektarzem niewolno Siostrom nic jeść bez pozwolenia, ani nic do jedzenia w sypialniach lub gdziekolwiek przechowywać. Oprócz głównego posiłku jest mała przekąska przed i po południu dozwolona. Siostry, które nadto przekąsek używają mają się oskarżyć i prosić o pokutę.

2. Podczas obiadu i kolacji jest czytanie duchowne. Gdyby było niemożliwym dla braku czasu, można to w innym czasie uczynić, lecz nigdy nie zaniedbać.

Praca i rekreacja.

1. Siostry powinny o tem pamiętać, aby każdą choćby najniższą i najpodlejszą pracę z chęcią i czystą intencją podobania się Bogu wypełniały. Żadnej Siostrze nie wolno się męszać w sprawy drugiej, nad którą nie ma zwierzchności. Jednakże mają sobie wzajemnie pomagać i przysłużyć się jedna drugiej, wypełniając swą pracę sumiennie, schludnie i w przeznaczonym czasie.

W czasie rekreacji mają wszystkie Siostry wspólnie się znajdować, żadnej nie wolno się usuwać z wyjątkiem chorych. W czasie przeznaczonym na rozrywkę, nie wolno się zajmować nauką, muzyką, ani żadną umysłową pracą, lecz domowe zajęcia można w tym czasie wykonywać. Oprócz czasu wyznaczonego w porządku dziennym, może Matka Przełożona w pewne dni, a osobliwie w wakacje, rekreacje przedłużyć.

Milczenie.

1. Milczenie ma być zachowane od ósmej godziny wieczorem, lecz potrzebne sprawy mogą być cicho i spokojnie załatwione. Sio-

stry nie mają żadnych ludzi w tym czasie przyjmować.

Ścisłe milczenie musi być zachowane po wieczornych modlitwach, aż do 7-mej godziny dnia następnego.

2. Milczenie ma być zachowane oprócz wyżej wymienionego: w kościele, w zakrystji, w jadalni, w sypialniach, w korytarzach i we wszystkich miejscach od Przełożonej nakazanych; która jednakże dla pewnych przyczyn może zrobić wyjątek.

3. Dla większego skupienia ducha mają się Siostry wystrzegać głośnych rozmów i śmiechów przy swoich domowych zajęciach podczas dnia, nie robić łoskotu otwieraniem i zamykaniem drzwi, lub ciężkiem i głośnem bieganiem, osobliwie w czasie milczenia.

4. W podróży na pociągu, lub idąc ulicą mają ile możności zachować milczenie. Zamówione na ulicy mają grzecznie, lecz bardzo krótko pytanie załatwić.

Wizyty.

1. Zakonnica nie ma nigdy opuszczać klasztoru, lub domu filialnego, dla dawania

wizyt, z wyjątkiem, że chwała Boża i dobro Zgromadzenia tego wymaga.

Podróż, jeśli możebnem, powinna się odbyć w towarzystwie dwóch Sióstr lub dziecka.

2. Na odwiedzenie śmiertelnie chorych rodziców, jeżeliby koniecznie tego żądali, musi być pozwolenie od Matki Przełożonej.

3. Żadnej Siostrze nie wolno iść do rozmownicy bez pozwolenia generalnej lub lokalnej przełożonej, która w tym względzie ma być ostróżną i zawsze posłać z żadaną Siostrą towarzyszkę.

4. Wady Sióstr, sprawy familijne i prywatne, interesa należące do Zgromadzenia nie mają nigdy być w rozmownicy wzmiankowane.

Listy.

1. Dla większego oderwania się od świata, piszą Siostry i kandydatki cztery razy do roku, do swoich rodziców i krewnych. Nowicjuszeki piszą tylko dwa razy rocznie. Tylko w ważnych wypadkach może być wyjątek.

2. Wszystkie listy Sióstr odebrane lub wysłane, przed zapieczętowaniem lub otwar-

ciem muszą przejść przez rękę generalnej lub lokalnej przełożonej, która może takowe oddać lub niestosownie zatrzymać. Lokalna Przełożona jest obowiązana sumiennie wszystkie swoje, jako też swoich poddanych Sióstr listy, wręczyć, przy końcu roku Matce Przełożonej.

3. Listy odebrane lub wysłane do Stolicy św., dycecezjalnego Ks. Biskupa i Matki Przełożonej, nie podlegają wyżej wymienionej regule. Lokalna Przełożona jest obowiązana bez najmniejszego dociekania, co w nich zawarte, wysłać lub bez otwarcia oddać.

4. Siostron niewolno nigdy tajnych listów pisywać, z wyjątkiem gdyby Siostry nie żyły podług swoich świętych reguł, albo dawały zgorszenie w parafji, o czemby wyższa władza powinna koniecznie wiedzieć, aby złemu zapobiedz, w takim razie może bez żadnych skrupułów list tajny do Matki Przełożonej wystosować którakolwiek Siostra.

Porządek Pierwszeństwa Zakonnego.

1. Siostry nie mają żadnego pierwszeństwa w Zgromadzeniu, oprócz tego podług

swej profesyi i ślubów zakonnych.

2. Matka Przełożona, Siostra Asystentka, potem Siostry radne i inne dyrektorki Zgromadzenia, potem wszystkie Siōstry z wieczystymi ślubami, pierwsze nauczycielki, potem domowe Siostry, następnie Siostry z czteroletnimi ślubami i t.d. nowicjuszki podług swych obłóczyn, kandydatki, podług swego wstąpienia do klasztoru.

3. Tytuł „Matka” przystoi tylko generalnej lub prowincjalnej Przełożonej w czasie gdy piastują urząd. Siostry przystępują do Komunii św. ile możności podług wyżej wymienionego porządku.

4. Pod żadnym warunkiem nie wolno przekraczać ślubu ubóstwa przy sposobności imienin przełożonych lub ojców duchownych, albo sobie coś podobnego pozwolić, gdzie pozwolenia takiego dać nie wolno.

5. Lokalna przełożona, zostając w domu macierzyńskim, nie ma innego pierwszeństwa jak z rzędu na czas swej profesyi.

ARTYKUŁ III.

Pielęgnowanie chorych.

1. Matka Przełożona naznaczy sumienną,

czujną i roztropną Siostrę na infirmarkę, któraby wszystkie chore Siostry bez wyjątku swej opiece polecone sumiennie pielęgnowała, towarzyszyła lekarzowi do chorych i pilnie baczyła na to, aby przepisy jego były wykonane.

2. Infirmarka ma pomagać chorym Siostróm w ćwiczeniach duchownych, tak dalece, jak ich zdrowie na to pozwoli. W razie potrzeby przeznaczy Matka Przełożona jedną lub więcej Sióstr do pomocy.

3. Przełożona powinna codziennie ciężko chore Siostry odwiedzić, lub przeznaczyć jaką starszą profeskę, jeżeli dla braku czasu sama nie może tego uczynić. Obowiązkiem jej jest starać się o to, aby chore miały potrzebną wygodę i obsługę, zachęcić je, aby wczesnie przyjęły Sarkamenta św. Wszystkie Siostry znajdujące się w domu powinny być obecne przy umierającej Siostrze, jeśli jest możebnem.

4. Bez pozwolenia Matki Przełożonej nie wolno nikomu infirmarjum przestępować. Jeżeli za pozwoleniem jedna lub druga Siostra to uczyni, nie powinna chorej nudzić,

lecz okazywać współczucie, pocieszać ją i pomagać jej. Takie wizyty mają być krótkotrwałe, aby chorej nie osłabiały, lecz aby ją budowały i zachęcały do cierpliwego znoszenia choroby. Żarty i próżne rozmowy w infirmarjum są zabronione. Rodziçe lub rodzeństwo mogą chorą Siostrę w infirmarjum odwiedzić.

5. Chore Siostry powinny boleści swej choroby z cierpliwością znosić, łącząc je z cierpieniami bolejącego Jezusa i Matki Jego Najśw. Chore są obowiązane używać sumiennie środków potrzebnych; wypełniać przepisy lekarskie i być posłuszne infirmarce, dziękować jej za wszelkie usługi, przyjmując je raczej z miłości bliźniego, niż z obowiązku względem siebie.

Obowiązki względem umarłych Sióstr.

1. Ubiór Siostry po śmierci jest taki sam jak za życia, z krucyfiksem w jednej, a regułą w drugiej ręce i koroną cierniową na głowie. W wigilję pogrzebu jest ciało wniesione do kaplicy gdzie zostaje przez noc. W dzień pogrzebu będzie odprawione nabo-

żeństwo żałobne t.j. wigilje i śpiewana msza św. w domu Macierzyńskim i na miejscu śmierci.

Oprócz tego tyle mszy św. czytanych będzie odprawionych za spokój duszy tejże Siostry ile jest domów filjalnych. Zaraz po śmierci Siostry, Matka Przełożona zamówi 30 mszy św. Gregorjańskich, resztę mszy św. w tym samym czasie mają być odprawione w kaplicy ktasztornej, albo też na innym miejscu.

2. Po otrzymanej wiadomości każda Siostra odmówi 100 Ojcze nasz, Zdrowaś Marya i Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie, przez 10 dni ofiaruje każda Siostra wszystkie Komunje św. i dobre uczynki za zmarłą Siostrę.

3. W czasie oktawy Wszystkich Świętych będzie odprawiona żałobna msza św. za wszystkie zmarłe Siostry Zgromadzenia, a każda Siostra odmówi w tymże czasie 50 Ojcze nasz, Zdrowaś Marya i Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, za zmarłe Siostry, i 50 Ojcze nasz, Zdrowaś Marya i Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, za

duże w czyściu. W każdą niedzielę w domu macierzyńskim ma być odmawiany Różaniec za zmarłe Siostry Zgromadzenia, i w sobotę po Pierwszym Piątku każdego miesiąca ma być odprawiona za nie msza św., także w domu macierzyńskim.

4. Za Sióstr zmarłych rodziców są ofiarowane 3 Komunje św. 1 część różańca i 1 cicha żałobna msza św.

ROZDZIAŁ IV.

Zarząd Zgromadzenia—Kapituła Generalna.

1. Co cztery lata w lipcu lub sierpniu odbędzie się posiedzenie Zgromadzenia w domu macierzyńskim w celu wyboru Matki Przełożonej, jej Asystentki i Sióstr radnych.

2. Do Zarządu Zgromadzenia należą następujące Siostry:

a. Generalna Przełożona.

b. Siostra Asystentka.

c. Siostra, która przed tem urząd Matki Przełożonej piastowała i jej asystentka.

d. Siostry radne.

3. Do Generalnej Kapituły należą wszystkie Siostry z wieczystymi ślubami.

Przewodnikiem kapituły generalnej jest Najprzew. Ks. Biskup dyecezyalny, lub jego nadzwyczajny delegat.

4. Dwa miesiące przed Kapitułą Generalną, zawiadomi Matka Przełożona wszystkie domy i przeznaczy modlitwy na uproszenie błogosławieństwa Bożego do pomyślnego wyboru.

5. W dniu wyborów przystąpią wszystkie Siostry do Komunii św. na powyższą intencję.

6. Siostry nie mogące być obecne przy wyborach, muszą wcześniej uwiadomić Matkę Przełożoną, aby otrzymały potrzebną dyspensę. Jednakże muszą nadesłać swój głos wyborowy w zamkniętej kopercie do prezydenta kapituły generalnej, pod opieką Matki Przełożonej. Te głosy będą tylko do pierwszego głosowania zaliczone.

7. Wszystkie wybory odbywają się w niżej wymienionym porządku, przez tajne głosy, gdzie większość tychże koniecznie jest wymagana (przynajmniej jeden głos więcej lub przez połowę.) Jeżeli z potrójnego głosowania nie otrzyma się większości głosów,

czwarty raz będzie głosowane na te Siostry, które największą ilość głosów otrzymały. Jeżeliby się i tu równość głosów otrzymało w takim razie Prezydent posiedzenia obiera jedną z tych dwóch.

8. Aby wybór Matki Przełożonej był ważny musi być potwierdzony od Ks. Biskupa.

9. Zwyczaj głosowania jest następujący. Po zwyczajnych modlitwach do Ducha św. Ks. Biskup lub jego Delegat przemówi do zgromadzonych Sióstr, potem przeznaczy jedną lub dwie Siostry do zbierania i liczenia głosów, w jego obecności; jeżeli liczba głosów po przeliczeniu odpowiada głosującym, wręczają takowe Prezydentowi, który po otwarciu tychże, zwraca je Siostronom, te zaś razem z sekretarką, albo Ksiądz przeznaczony przez Ks. Biskupa zapisuje zgodność głosów. Skutek głosowania jest natychmiast przez Prezydenta zgromadzonym Siostronom w kaplicy klasztornej ogłoszony.

10. Protokół kapituły generalnej ma być zapisany przez sekretarkę upłynionego czasu.

11. Po wyborach przeczyta sekretarka

sprawozdanie Zgromadzenia, położenie i stan tegoż duchowny, osobisty i doczesny.

12. Siostry powinny dać głos tej, którą uważają za najgodniejszą w oczach Bożych. Mają pamiętać na dekret Soboru Trydencckiego: Że ci, którzy głosują stają się uczestnikami grzechów cudzych i sami ciężko grzeszą, jeżeli nie dadzą głosu tym, których przez ich zasługi i przykładowe życie, bez wszelkiego ubiegania się za tym urzędem, uznają za najzdolniejszych do piastowania tego urzędu.

13. Nie mają zważać na miłość, prośby lub podszepty ubiegających się o głosy, wszelkie intrygi i wpływ na stronnictwa, aby wybór przeprowadzić, są surowo zakazane. Ktobykolwiek przekroczył ten zakaz, ma być surowo karany, i może być pozbawiony czynnego i biernego głosu. Jeżeli która Siostra wie o takim postępowaniu, jest obowiązana zawiadomić o tem Prezesa Kapituły Generalnej.

Dekret Klemensa VIII. „*Contra Procurantes Vota*,” opiewa następująco:

Ażeby zapobiedz wszelkiej okazji do am-

bicji i ubiegania się za urzędami, wszyscy mają czuwać przeciw prostym lub dalszym staraniom się o głosy, czy to dla siebie czy dla drugich, w czasie lokalnej a szczególnie na Generalnej Kapitule, w Zgromadzeniach zakonnych lub gdziekolwiek. Ktobykolwiek postępował przeciwnie temu zakazowi, ma być oprócz wyżej wymienionej kary, która na takich była nałożona, być pozbawiony wszelkich zasłużonych urzędów i nie może piastować żadnego urzędu w przyszłości. Od tej kary, tylko my i nasi następcy mogą dyspensować; podług rodzaju winy kara ma być powiększona.

Oprócz tego nakazujemy, że wyżej wymieniona kara, rozciąga się i na współwinowajców, którzy wiedzieli o tem a nie wyjawili.

Siostra, która ma być wybrana na Matkę Przełożoną ma liczyć 35 lat wieku i mieć wieczyste śluby pięć lat, jej życie w klasztorze musi być bez nagany.

14. Skoro Ks. Biskup miejsce Matki Przełożonej próżnem ogłosi, Siostra asystentka zwoła nadzwyczajne posiedzenie w celu obrania innej Matki Przełożonej z wyjątkiem, że do Generalnej Kapituły tylko sześć miesię-

cy brakuje. W takim razie Siostra asystentka zajmie przez resztę czasu miejsce Matki Przełożonej.

15. Matka Przełożona obrana przez nadzwyczajną kapitułę, piastuje urząd tylko do czasu następującej Kapituły Generalnej.

Matka Przełożona.

1. Matka Przełożona jest obrana przez Kapitułę Generalną na cztery lata. ma liczyć przynajmniej 35 lat wieku i mieć wieczyste śluby przez pięć lat.

Może urząd piastować przez dwa następne wybory. Do dalszego wyboru potrzebne jest nadzwyczajne pozwolenie od Ks. Biskupa.

2. Jeżeli Matka Przełożona uważa złożenie swego urzędu czy to dla dobra Zgromadzenia, lub osobistych widoków, w każdym razie musi swoją przyczynę przedstawić Siostram radnym i diecezjalnemu Ks. Biskupowi, zgadzając się zupełnie z jego wyrokiem.

3. Matka Przełożona może być z urzędu usunięta dla przyczyn kanonicznych, co jednakże musi być uskutecznione przez Ks. Biskupa, po naradzie z zarządem Zgroma-

dzenia.

4. Do Matki Przełożonej należą ogólne rządy i administracja Zgromadzenia, za radą zarządu podług reguł i konstytucji Zakonu. Ona naznaczy lokalną przełożoną i Siostry do różnych zajęć, ona wydała kandydatki, ma dozór nad nowicjatem i tegoż zajęciem, przeznaczy Siostróm miejsca i zatrudnienia i czuwa nad zachowaniem konstytucji i reguł. Do niej należą wszelkie prawa i przywileje wzmiankowane w ciągu tutejszej konstytucji.

5. Matka Przełożona jest obowiązana co dwa lata zwiedzać domy filjalne, lub wysłać swoją asystentkę, jeżeli z ważnej przeszkody sama uczynić tego nie może.

6. Gdyby liczba domów filjalnych była za wielka w takim razie przeznaczy Siostrę asystentkę, albo starszą Siostrę z radnych, która powinna ściśle postępować podług wskazówek Matki Przełożonej.

7. Matka Przełożona powinna trzymać notatkę dla własnego i jej następczyni użytku.

Siostra Asystentka.

1. Siostra Asystentka jest obrana przez Kapitułę Generalną. Ma liczyć najmniej 30 lat wieku i mieć śluby wieczyste. Jej obowiązkiem jest pomagać i zastępować Matkę Przełożoną w radach Zgromadzenia.

Jednakże nie przywłaszcza sobie żadnej władzy, tylko tę, którą Matka Przełożona jej udzieli, i tak długo jak taż Przełożona będzie powstrzymana chorobą lub jakim innem zatrudnieniem od wypełnienia swych powinności w urzędzie. Później zda raport ze wszystkiego co było uczynione.

2. Dla ważnej przyczyny może Siostra Asystentka swój urząd złożyć.

3. Siostra Asystentka może być usunięta z urzędu tylko od Generalnej Przełożonej i radnych za zezwoleniem Ks. Biskupa. W opróżnione miejsce asystentki obiera Matka Przełożona z radą inną Siostrę na resztę czasu, z wyjątkiem, że to opróżnienie nastąpi tylko cztery miesiące przed Kapitułą Generalną, w takim razie, pierwsza radna zajmie miejsce asystentki aż do wyborów.

ARTYKUŁ IV.

Siostry Radne.

1. Obowiązkiem radnych jest dźwigać część ciężaru i odpowiedzialności jakie rządy Zgromadzenia za sobą pociągają, z tej przyczyny mają mieszkać w domu macierzyńskim.

Rada składa się: z Siostry asystentki, Mistrzyni nowicjuszek i kandydatek; Sekretarka i kasjerka są ex-officio członkami rady.

2. Wszystkie radne Siostry muszą mieć wieczyste śluby. Trzy główne radne muszą być obrane przez Kapitułę Generalną nazywane szczegółowo Isza, IIga, IIIcia, podług porządku wyborów.

3. Opróżnione miejsce radnej przez śmierć, rezygnację lub usunięcie, zajmuje Matka Przełożona z resztą radnych, aż do następnych wyborów.

Radna może być usunięta z urzędu tylko przez Matkę Przełożoną i radę, takie usunięcie musi być potwierdzone przez Ks. Biskupa.

4. Posiedzenie Radnych odbywa się w lipcu lub sierpniu i jeżeli możebnem, na Boże Narodzenie. W innym razie zamiary lub głosy potrzebne można otrzymać listownie, jednakże w naglących wypadkach może Matka Przełożona zwołać nadzwyczajne posiedzenie.

5. Na takim posiedzeniu przewodniczy Matka Przełożona i przedstawia wnioski, które mają być rozstrzygnięte. Przed odroczeniem wezwie członków do zrobienia wzmianki, jaką uważają za właściwą i sama to dobrze rozważy.

6. Poczem na żądanie każda przedstawi swoją opinię otwarcie i przezornie podług swęgo sumienia, bez żadnych względów osobistych.

7. Sprawy rady mogą być rozstrzygnięte przez teje członków, lecz nie wolno żadnej radnej nic z tego innym Siostróm udzielać. Jeżeli postanowienia mają być publicznie ogłoszone będzie to rzeczą Matki Przełożonej.

W razie nierozwiązalnych głosów, Matka Przełożona ma głos przeważający.

8. Radne mają mieszkać w domu macierzyńskim albo przynajmniej w pobliżu tegoż.

Rada ma głos rozstrzygający:

- a. W budowie nowego domu macierzyńskiego lub prowincjalnego, albo innego jakiego zakładu, za pozwoleniem Ks. Biskupa dycieczalnego i w którego dom ma stać.
- b. W przyjmowaniu kandydatek do nowicjatu.
- c. W przypuszczaniu nowicjuszek do profesji.
- d. W nadzwyczajnem obiorze Asystentki.
- e. W usunięciu Matki Przełożonej i asystentki.
- f. W wydalaniu Sióstr profesek i w przypuszczaniu tychże do ślubów wieczystych.

Rada ma głos doradczy:

- a. W przypuszczaniu Sióstr do drugiej i trzeciej profesji.
- b. W wyborze i usunięciu lokalnej Przełożonej.
- c. W obieraniu i usunięciu kasjerki i se-

kretarki.

- d. W obieraniu Mistrzyni nowicjuszek i kandydatek.

Sekretarka Zgromadzenia zajmuje miejsce sekretarki w czasie nadzwyczajnych posiedzeń.

1. Na posiedzeniu lipcowem lub sierpniowem, przedstawi Matka Przełożoa położenie Zgromadzenia i interesa całoroczne. Na tem posiedzeniu będą zbadane książki i rachunki kasjerki i sekretarki. W roku, w którym kapituła generalna przypada, będą sprawy wyżej wymienione na tem samym posiedzeniu załatwione.

ARTYKUŁ V.

Mistrzyni Nowicjuszek.

1. Mistrzyni nowicjuszek jest obrana od Matki Przełożonej za radą zarządu. Musi liczyć 30 lat wieku i mieć śluby wieczyste. Powinna być całkiem przejęta duchem zakonnym, posiadać obszerne wiadomości i doświadczenie życia zakonnego, być czułą, sprawiedliwą i sumienną i mieć wielką cierpliwość i miłość. Może być usuniętą z u-

rzędu dla ważnych przyczyn przez Matkę Przełożoną.

2. Jej obowiązkiem jest uczyć nowicjuszeki słowem i przykładem, wszelkich potrzebnych wiadomości i przyzwyczajając do praktyk pobożnego życia zakonnego, wykładać znaczenie ślubów, reguł, konstytucji i zwyczajów Zgromadzenia.

3. Mistrzynie ma być zawsze z nowicjuszkami, opiekować się nimi, napominać i kierować nimi tak, aby była zupełnie obeznana z charakterem, cnotami i upadkami każdej z nich.

Co trzy miesiące złoży Matce Przełożonej sprawozdanie względem każdej nowicjuszki.

4. Ona zaś sama jest we wszystkim pod władzą i kierownictwem Matki Przełożonej i nie wolno jej nic nadzwyczajnego czynić bez jej wiedzy i zezwolenia.

ARTYKUŁ VI.

Sekretarka i Archiwum.

1. Sekretarka jest obrana od Matki Przełożonej za radą zarządu. Musi mieć wieczyste śluby. Ona ma opiekę nad książkami

i archiwum Zgromadzenia, prowadzi urzędowe korespondencje, w sposób polecony od Matki Przełożonej. Sekretarka jest obowiązana do ścisłej tajemnicy, nie tylko w czasie swego urzędu, lecz i po ukończeniu się tegoż.

2. Sekretarka utrzymuje następujące książki:
 - a. Książkę generalnej kapituły.
 - b. Książkę korporacji i rocznych posiedzeń.
 - c. Książkę rady.
 - d. Książkę kandydatek.
 - e. Książkę nowicjuszek.
 - f. Książkę Sióstr profesek.
 - g. Książkę obłóczyn i profesji.
 - h. Książkę wydalania Sióstr nowicjuszek i kandydatek.
 - i. Książkę rocznicy śmierci Sióstr i kandydatek.
 - j. Książkę duchownych i doczesnych dobrodziejów.
 - k. Książkę dochodów i rozchodów Zgromadzenia.
 - l. Historję czyli dzieje Zgromadzenia. Ar-

chiwum, wraz z wyżej wymienionemi książkami, dokumentami i listami, tyczącymi się Zgromadzenia lub pojedynczych jego członków, powinno być przechowane w bezpiecznem miejscu, w żelaznej kasie.

Kasjerka Generalna.

1. Kasjerka Generalna zarządza majątkiem należącym do Zgromadzenia pod kierownictwem Matki Przełożonej. Może mieć pieczę także nad innym majątkiem należącym do Prowincji.

2. Kasjerka Generalna jest obrana podług prawa korporacji i musi mieć wieczyste śluby. Może być wezwana na kapitułę Generalną dla udzielenia objaśnień lub rady.

3. W domu, w którym przebywa Matka Generalna powinna być kasa zaopatrzona w trzy klucze, z których Matka Generalna, Asystentka i kasjerka powinna jeden posiadać. Kasjerka powinna starannie zapisywać wszelkie dochody i wydatki.

4. Co sześć miesięcy kasjerka powinna przedłożyć książki i zdać sprawę z swego urzędowania Matce Przełożonej. Po spraw-

dzeniu rachunków i kapitału, wynik powinien być podpisany przez Matkę Przełożoną i jej radę.

Zakrystjanka.

1. Zakrystjanka powinna odznaczać się pobożnością i czcią dla świętych przyborów.

Powinna wykonywać swą pracę czysto, porządnie i w intencji uczczenia Pana Jezusa w Najśw. Sakramencie. Jej zachowanie się względem Ks. kapelana powinno być pełne powagi i szacunku, lecz bez poufałości, nie powinna mówić do niego w kościele ani w zakrystji bez ważnej przyczyny i to wtenczas cichy głosem. Powinna pogasić światła, pozamykać drzwi w oznaczonej godzinie, i przysposobić rzeczy potrzebne do odprawienia nabożeństwa.

Fórtjanka.

1. Fórtjanka powinna być skromną, miłosierną, roztrofną, punktualną i grzeczną. Gdy otwiera fórtę klasztorną nie powinna się rozglądać co się za nią dzieje, nie stawiać ciekawych, niepotrzebnych pytań, nie zawierać poufałości z świeckimi i unikać

wszystkiego, co by mogło rozproszyć jej spokój wewnętrzny. Wszelkie poselstwa, listy, paczki i t.d. powinna natychmiast donieść Matce Przełożonej, i nie odsyłać nikogo od fôrty bez wiedzy Matki Przełożonej.

Jałmużnę jaką jej Matka Przełożona przeznaczy powinna ubogim litościwie podać, jako też przyjmować z wdzięcznością wszelkie ofiary jakie jej są wręczone.

2. Powinna uważać, aby fôrta na noc była dobrze zamykana. Nie powinna się wyręczać inną Siostrą bez wiedzy Matki Przełożonej.

3. Gości przybywających do klasztoru w czasie modlitw lub innych ćwiczeń duchownych powinna poprosić, aby zaczekali, aż czas modlitwy się skończy, chyba że jakaś ważna sprawa upoważnia do przywołania Matki Przełożonej bezwłocznie.

4. Nie wolno jej opowiadać Siostrom tego co w rozmownicy usłyszy.

Nauczycielka.

1. Nauczycielka powinna się często zastanawiać nad odpowiedzialnością za swoje obowiązki. Urząd nauczycielski daje jej wiele

sposobności do wzbogacenia umysłu wiedzą i do pozyskania Bogu dusz przez zasiewanie w sercach dziecięcych ziarna cnoty i wiary św. pomagających im do zbawienia duszy w każdym stanie życia.

2. Życie nauczycielki jest życiem apostołskiem, obfite w zasługi przed Bogiem i ludźmi. To też z okiem zwróconem na Boga i działwę nie zaniehbując obowiązków zakonnych, nauczycielka powinna niezmordowanie pracować nad wykształceniem dzieci jej pieczy powierzonych.

3. Powinna pamiętać na cel jaki jej Zgromadzenie ma w zakresie nauczycielskim:

- a. Udzielać dzieciom głównych zasad życia pobożnego i prowadzić je drogą zbawienia.
- b. Uczyć dzieci rzeczy najpożyteczniejszych.
- c. Ćwiczyć dziatki tak, aby były dobrymi chrześcijanami, uczciwymi obywatelami, i aby umiały innych do tego zachęcić, ceniąc wszystko co prawdziwe, szlachetne i dobre.

4. Aby tego dopiąć, nauka sama nie wystarczy, łaska Boża i dobry przykład są po-

trzebne, dlatego nauczycielka nie powinna zaniedbywać własnego uświętobliwienia. Powinna być grzeczną ale nie za poufałą, baczną, lecz nie podejrzliwą, zacną, poważną i miłosierną.

5. Lokalna Przełożona wraz z Siostrami, powinna pracować w zupełnej harmonji z Wielebnym Ks. Proboszczem, gdyż wspólne działanie jest konieczne dla dobra szkoły, dlatego też nauczycielki we wszystkim polegać powinny na zdaniu Ks. Proboszcza, gdyż on jest przełożonym szkoły, i wszelkie ważniejsze sprawy, jako to: przyjęcie lub wydalenie dziecka ze szkoły, skargi i niezadowolenia rodziców powinny jemu być przedstawione.

6. Siostrom nie wolno udzielać prywatnie lekcji chłopcom powyżej lat trzynastu czy to z nauki lub sztuki, ani pobierać prywatnie lekcji od nauczyciela, bez pozwolenia Matki Przełożonej i jej Asystentki; takie pozwolenie nie ma być często udzielane, a Siostra która pobiera lekcje prywatnie, ma mieć drugą Siostrę jako towarzyszkę.

Wizytacje Domów Filjanych przez Matkę Przełożoną.

Matka Przełożona może zwiedzać domy filjalne każdego roku albo przynajmniej co dwa lata, aby wzmocnić w Siostrach gorliwość i zamiłowanie życia zakonnego, zachęcić je do sumiennego zachowania reguł i zwyczajów Zgromadzenia. Matka Przełożona rozmówi się z każdą Siostrą prywatnie, aby jej dać sposobność, do opowiedzenia swych potrzeb, lub nadużyć, jeżeliby takowe miały miejsce.

W takich razach nie powinna się żadna Siostra powodować bolesnemi uczuciami ani przesadą. Matka Przełożona może w potrzebie napomnieć winną Siostrę z miłością i zachęcić ją, aby prowadziła życie zgodne z jej powołaniem zakonnem.

Przy tej sposobności Matka Przełożona zasięgnie rady Wiel. Ks. Proboszcza.

Jeżeli Matka Przełożona z powodu choroby, lub innej przyczyny, nie może sama zwiedzać domów filjanych, przeznaczy w tym celu inną Siostrę. Siostra wydelegowana przez Matkę Przełożoną na wizytację po-

winna się zastosować do jej woli i wskazówek.

Matka Przełożona ma czuwać nad tem, aby lokalne Przełożone sumiennie zachowywały wszystkie przepisy reguły i dbały o dobro Sióstr tak duchowne jak i cielesne.

Może przy takiej sposobności usunąć z urzędu takie, których władza i wpływ szkodzi Siostrom podwładnym i całemu Zgromadzeniu.

Domy filjalne, czyli misje, i ich przełożone.

Objąć nowe miejsce lub stare oddać należy do Matki Przełożonej i jej Asystentki za pozwoleniem Najprzew. Ks. Biskupa.

Do objęcia nowej misji w innej diecezji potrzeba zezwolenia tegoż Ks. Biskupa.

Mniejszych miejsc, jak na trzy Siostry nie można pod żadnym warunkiem przyjmować.

Lokalną przełożoną naznacza Matka Przełożona z Siostrą Asystentką, za radą, lub bez rady zarządu, na jeden rok, i może ją kiedykolwiek dla ważnej przyczyny z urzędu usunąć.

Lokalna przełożona jest obowiązana do ścisłej obserwacji reguły i konstytucji i musi czuwać aby jej podwładne Siostry to samo czyniły.

Porządek dzienny ma być ten sam co w domu macierzyńskim, z małymi wyjątkami. Przełożona nie powinna zmian robić bez wiedzy Matki Przełożonej.

Każda lokalna Przełożona zda sumiennie rachunek z zachowania się Sióstr, położenia czyli stanu misji i finansowe sprawozdanie dochodów i wydatków. Uwiadomi o ważnych zajściach tegoż miejsca, a osobliwie o przekroczeniach reguły i zamieszaniu domowem.

Lokalnej przełożonej nie wolno robić żadnych nadzwyczajnych wydatków bez pozwolenia Matki Przełożonej.

Siostry na misji powinny mieć wielki szacunek dla Księży parafjalnych, lecz nie przyjmować od nich żadnych wizyt, jeżeli można temu zapobiedz, z wyjątkiem załatwienia interesu.

Zbyt częste i przedłużające wizyty Księży, mają być roztropnie lecz grzecznie unikane

szczególne po szóstej godzinie wieczorem.

Siostram nie wolno brać udziału w nieporozumieniach parafjalnych, ani krytykować, lub słuchać skarg na Księży, gdyż nie na to są wysłane z domu macierzyńskiego, aby rolę pośredniczek w parafji odgrywały, tylko jedynie na to, aby swoim świątobliwym życiem i dobrym przykładem całą parafję budowały; a przedewszystkiem, aby w dzieci sobie powierzone cnoty miłości Boga i bliźniego wpajały i uszanowanie dla zwierzchności duchownej i świeckiej.

Jeżeli Siostry są wysłane na nową misję, lokalna przełożona wypisze porządek dzienny i nadesłę go Matce Przełożonej w przeciągu czterech tygodni. Z końcem pierwszego miesiąca nauki szkolnej każda lokalna przełożona jest obowiązana nadesłać Matce Przełożonej liczbę dzieci uczęszczających do szkoły.

ROZDZIAŁ VI. — — ARTYKUŁ I.

Domy Prowincjalne i ich Przełożone.

1. Zgromadzenie nie może być podzielone bez zezwolenia dyecezyjnego Ks. Biskupa. Sprawa podziału musi być omówiona przez Zarząd Generalny, następnie przedstawiona Ks. Biskupowi i przez niego potwierdzona. Prowincja ma się składać przynajmniej z trzech domów.

2. Naznaczenie pierwszej Prowincjałki i jej Rady należy do Matki Generalnej i jej Rady.

3. Prowincjalna Przełożona jest obierana co cztery lata, musi liczyć przynajmniej trzydzieści pięć lat życia, i mieć śluby wieczyste pięć lat. Ma być tytułowana „Matką” w czasie urzędowania.

4. Trzy miesiące przed wyborami Matki Prowincjalnej, Matka Generalna, zawiadomi wszystkie domy tej prowincji i Mistrzynie Nowicjuszek, aby rozwały między sobą, zasługi, cnoty i zdolności Sióstr które zamierzają wybrać. Ato miłość bliźniego

i sprawiedliwość winny być zachowane przy takich naradach.

5. Wyżej wzmiankowane Siostry napiszą imiona tych Sióstr za któremi głosują i poślą Matce Generalnej w zamkniętej kopercie. Matka Generalna ze swą Radą potwierdzi wybór tej Siostry która otrzyma większość głosów wyborczych.

6. Prowincjalna Przełożona może być z urzędu zniesiona przez Matkę Generalną i jej Radę, ale tylko dla bardzo ważnych powodów, z wiedzą Najprzew. Ks. Biskupa.

7. W każdej Prowincji będzie Rada, złożona z trzech Sióstr, przeznaczonych przez Matkę Generalną i jej Radę. Pierwsza radna zastępuje miejsce Matki Prowincjalnej ex-officio, tytułowana Siostrą Asystentką. Co powiedziano o Generalnej Asystentce i Siostrach Radnych, odnosi się do Prowincjalnych.

8. Do utrzymania równości między Domem Macierzyńskim a Prowincjalnymi, następujące punkta muszą być przestrzegane.

a. W każdej prowincji musi być dom, któremu miejscowe podlegają.

- b. Każda prowincja musi mieć własny Nowicjat, gdzieby postulantki i nowicjuszki mogły się kształcić.
- c. Każda prowincja ma swoją własność, którą zarządza Matka Prowincjalna z Jej Radą, ale w razie potrzeby jedna prowincja może wspomagać drugą.
- d. Matka Prowincjalna, zda sprawę ze stosunków finansowych Matce Generalnej, aby ta mogła poradzić jej w razie potrzeby.
- e. Matka Prowincjalna jest obowiązana opiekować się choremi i podeszłymi w wieku Siostrami należącymi do jej prowincji.
- f. Matka Prowincjalna zastępuje Matkę Generalną, dlatego też jest jej obowiązkiem czuwać nad filjalnymi domami, aby się do nich nie zakradło, coby się sprzeciwiało zwyczajom domu Generalnego.
- g. Matka Prowincjalna ma zwiedzać domy filjalne każdego roku, należące do jej prowincji i zdać roczne sprawozdanie z tej wizytacji Matce Generalnej.

- h. Matka Prowincjalna jest obowiązana do ścisłego zachowania konstytucji i zwyczajów domu Generalnego. Matka Prowincjalna nie zachowująca powyższych punktów, może być każdego czasu z urzędu usunięta przez Matkę Generalną i jej Radę, za pozwoleniem Ks. Biskupa.

ARTYKUŁ II.

1. Matce Prowincjalnej przysługują następujące prawa:

- a) W pewnych sprawach może zwolnić Siostry, które tego potrzebują.
- b) Ze swą Radą wybiera Mistrzynię Nowicjuszek. Wybór ten musi być przedstawiony Matce Generalnej by otrzymać jej potwierdzenie.
- c) Przeznacza lokalne Przełożone i inne Siostry do rozmaitych obowiązków.
- d) Naznacza czas i miejsce rekolekcji dla Sióstr i Nowicjuszek.
- e) Powinna żyć w zgodzie ze swą Radą i z tymi starać się o sumienne zachowanie Konstytucji, aby przez to osiągnąć cel Zgromadzenia.

f) Matka Prowincjalna ze swą Radą przypuszcza kandydatki do Nowicjatu i Nowicjuszki do Profesji, ale to przypuszczenie musi być potwierdzone przez Matkę Generalną.

g) Co rocznie zda sprawę Matce Generalnej z postępu Sióstr, z duchownego i doczesnego powodzenia domów filjalnych; to sprawozdanie ma być podpisane przez Siostry radne.

2. Każda Prowincja jest obowiązana posyłać jedną trzecią część dochodu, do domu Generalnego; jeżeli możebne.

3. Matka Prowincjalna podlega Matce Generalnej i jej Radzie i powinna starać się usilnie żyć w jedności z Matką Generalną i dlatego musi być obecną na Generalnem Zebraniu, które ma miejsce co dwa lata w domu Generalnym.

Przełożona Domu Macierzyńskiego.

Przełożona Domu jest obrana przez Matkę Generalną lub Prowincjalną za radą zarządu. Musi mieć wieczyste śluby. Jej obowiązkiem jest dozór porządku całego domu.

Przełożona Domu czuwa nad całym porządkiem domu pod kierownictwem Matki Generalnej lub Prowincjalnej. Ona ma pieczę nad kuchnią, spiżarnią, piwnicą i sypialniami; kupuje żywność i ubiór, wydaje Siostronom rzeczy potrzebne, dogląda wszelkiej reperacji domu, czuwa, żeby każda Siostra sumiennie swoje obowiązki wypełniała. W wydatkach ma być oszczędną bez skąpstwa, chętnie ma udzielić Siostronom wszystkiego czego potrzebują, lecz musi być ostrożna żeby nie dawać Siostronom rzeczy zbytecznych. Nie wolno wtrącać się do nowicjatu i kandydatury; jeżeli zauważy nieporządek u nowicjuszek lub kandydatek musi o tem donieść Mistrzynie tychże. Wszystkie wydatki musi zapisać do osobnej książki. Na Boże Narodzenie i przy końcu roku szkolnego zda sprawozdanie z wydatków Matce Generalnej lub Prowincjalnej.

DEKRET PAPIESKI.

Quemadmodum Omnium.

Św. Kongregacja biskupów i zakonników ogłosiła, dnia 17 grudnia, 1890 r., dekret w bardzo ważnej materji, tyczącej się ra-

churku sumienia, obowiązków i praw, służących spowiednikom, w zgromadzeniach żeńskich i męskich.

Ponieważ dekret ten powinien być czytany co rok w każdym zgromadzeniu, ograniczymy się tu na podaniu dokładnego streszczenia.

I.

Pierwszy punkt tyczy się tego, co nazywają w zgromadzeniu rachunkiem sumienia, albo odkryciem sumienia przed przełożoną albo przed przełożonym.

Dekret ten znosi obowiązek rachunku sumienia przed przełożonymi tak w zgromadzeniach męskich jak i żeńskich, bądź ślubów uroczystych, bądź prostych.

Zakazuje nadto przełożonym wymagać albo radzić składanie, takich rachunków, wpływając na to w jakikolwiek sposób.

Wreszcie, pozwala zakonnikom i zakonnicom, jeżeli tego pragną, odkryć sumienie przełożonym swoim ale dobrowolnie.

II.

Drugi punkt tyczy się spowiedników nad-

zwyczajnych.

Ojciec św. chce, aby oprócz okoliczności, wymienionych w konstytucji „Pastoralis curae” Benedykta XIV, przełożeni z łaskawością pozwalali swoim podwładnym udawać się do spowiednika nadzwyczajnego, ile razy podwładni potrzebować tego będą dla pokoju swego sumienia.

Zakazuje przełożonym pytać się o przyczynę, dla której proszą podwładni o spowiednika nadzwyczajnego, — ani okazywać niezadowolenia z tego powodu.

Biskupi obowiązani są wyznaczyć kilku kapłanów, mieszkających w bliskości zgromadzeń żeńskich, aby zakonnice z łaskawością mogły się do nich udawać.

III.

Trzeci punkt tyczy się Komunii św. Wszystko, co się tyczy Komunii św. zostawione jest władzy spowiednika zwyczajnego albo nadzwyczajnego.

Przełożeni nie mogą wzbronić Komunii św. chyba w takim razie, gdyby, po odbytej ostatniej spowiedzi, zakonnik lub zakon-

nica dopuścili się ciężkiego grzechu widocznego, albo gdyby dali zgrzmadzeniu zgorwienie.

Co się tyczy Komunji częstszej niż reguła pozwala, sam tylko spowiednik ma prawo to pozwolić, z warunkiem, aby zakonnik albo zakonnica uwiadomili o tem swoich przełożonych.

Jeżeli przełożeni uważać będą, że mają słuszne i ważne przyczyny wzbronienia częstszej albo codziennej Komunji św., powinni uwiadomić o tem spowiednika, zdając się zupełnie na jego sąd.

IV.

Dekret z 17. grudnia, 1890 r., oznaczony zwykle „Quemadmodum”, od którego to słowa się zaczyna, jest aktem prawnym, tyczącym się życia zakonnego; on stanowi prawo w tych szczególnych punktach i obowiązuje na sumieniu i stale wszyskkich, do których się odnosi, w całym świecie, gdzie ogłoszony być powinnie.

Uwaga. Na czem zależy examin kanoniczny i przyczyny kanoniczne, o których wspomniano w niniejszych konstytucjach?

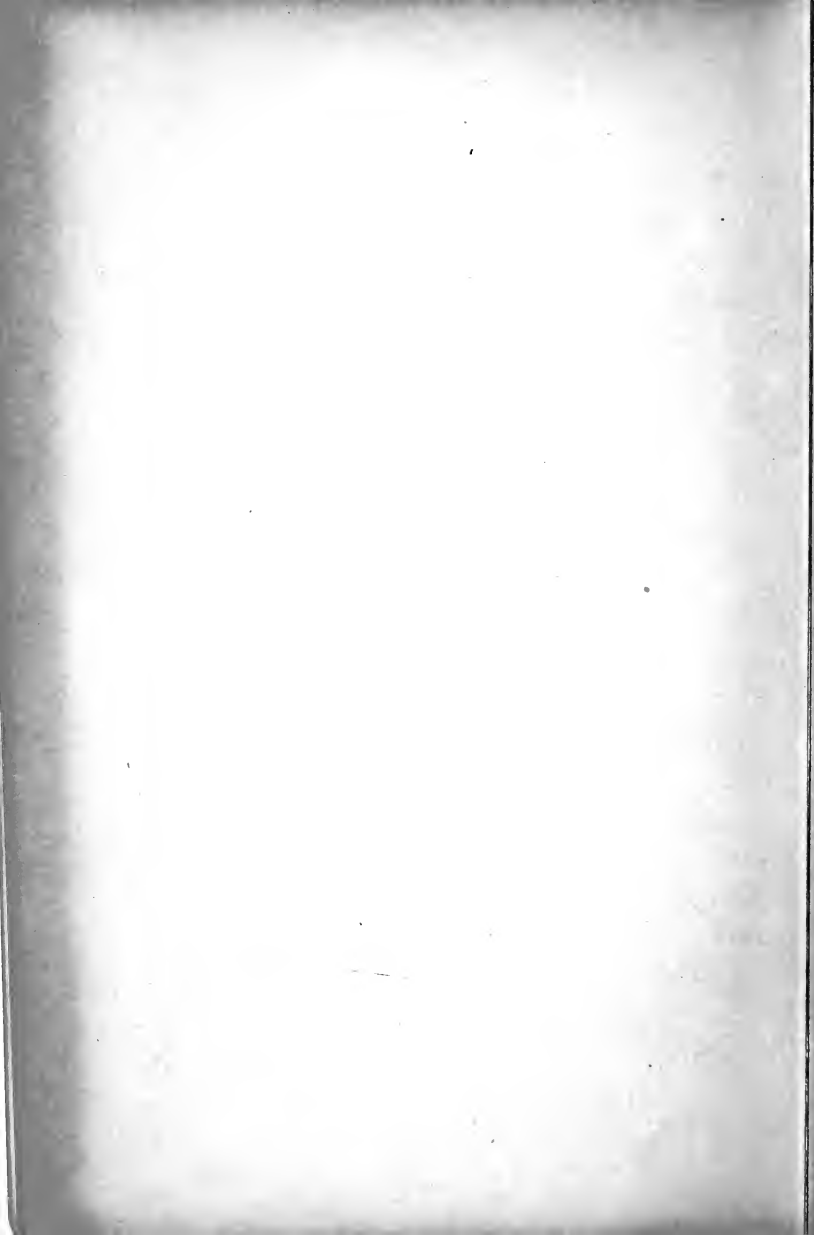
Examin kanoniczny przed obłóczynami zależy na prawnem dochodzeniu, czy nie ma jakich przeszkód, dla których osoba mająca

wstąpić do zgromadzenia zakonnego, nie mogłaby albo nie powinnyaby być przyjętą. Dla tego ks. Biskup przyjmujący, lub jego zastępca, w obec świadków, stawia stosowne pytania a szczególnie: czy wstępuje do zgromadzenia z własnej woli a nie z przymusu, namowy i t.d? czy ma odpowiednie siły, zdrowie do wypełnienia obowiązków w Zgromadzeniu i t.d? czy odkąd żyje w Zgromadzeniu ma we wszystkim zadowolenie i t.d?

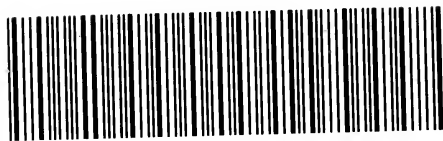
Jeżeli ks. Biskup lub jego zastępca otrzyma zadawalniające odpowiedzi — wtenczas przyjmuje do Zgromadzenia, w przeciwnym razie odmawia przyjęcia.

Przyczyna kanoniczna, dla której kto musi opuścić zgromadzenie zakonne po złożonej profesji, jest ta, która unieważnia profesję jak n.p. zatajenie jakiej nieuleczalnej, lub wielkiej choroby, albo jakiejbądź okoliczności, która, gdyby była wiadomą przed obłóczynami lub przed profesją, w żaden sposób osoba owa nie byłaby przyjętą do zgromadzenia, — a gdyby była już w zgromadzeniu, nie dozwolonoby jej, pod żadnym warunkiem złożyć profesji.

CATHOLIC THEOLOGICAL UNION

3 0311 00128 5811

BX 4490.85 .A3 1913
Sisters of St. Joseph of
Third Order of St. Frai
Reguła i konstytucje
Polskich Sióstr 'sw.

3 0311 00128 5811